

Хрещатик

+ TV-програма

газета київської міської ради

№16 (4612) | четвер | 5 лютого 2015 р.

Олександр БОВЧЕНКО: «Членам сімей Героїв Небесної Сотні виділять земельні ділянки»

стор. 6

У Києві найпопулярніші невеличкі квартири за помірними цінами

стор. 5

Наукова долина столиці

стор. 2

Київ тримає інформаційну оборону

стор. 4

Будівництво у Десятинному провулку призупинять

стор. 7

Патріотизм починається з любові до близьких

стор. 9

НОВИНИ

Чергове пленарне засідання сесії Київради відбудеться 12 лютого

Київський міський голова Віталій Кличко підписав розпорядження про проведення 12 лютого 2015 року пленарного засідання III сесії Київської міської ради VII скликання. Так, чергове засідання розпочнеться о 10.00 у сесійній залі Київради (м. Київ, вул. Хрещатик, 36, 4-й поверх).

У суботу в столиці ярмаркуватимуть

Як повідомили «Хрещатику» в управлінні внутрішньої торгівлі та побуту, 7 лютого в столиці відбудуться ярмарки. Зокрема, в суботу торгуватимуть в Голосіївському районі — на вул. Паньківській, на вул. Бурмистенка (в межах вул. Васильківської та Ломоносова); в Деснянському — на вул. М. Цветаєвої (в межах вул. Закревського та просп. Маяковського); на вул. Лісківській (в межах вул. Милославської та Радунської); на вул. Академіка Курчатова (в межах вул. Мілютенка та Братиславської); в Дніпровському — на бульв. А. Бучми, 2-10; в Печерському — на вул. Кутузова, 6-8/12; в Подільському — на просп. Московському (біля Куренівського парку); в Святошинському — на вул. Академіка Кіпріанова; в Солом'янському — на просп. Комарова, 28 (в межах просп. Комарова та вул. Чумака); в Шевченківському — на вул. Татарській, 32-38.

Туристи допоможуть бюджету Києва

стор. 3

Божа допомога

стор. 2

«Книжка року'2014»

стор. 22

4 820060 500335

Наукова долина столиці

■ Вчені Київського політехнічного інституту пропонують нові технології з очищення води та енергоефективності

Підприємцям, працівникам промисловості та представникам міської влади презентували інноваційні проекти розвитку Києва. Науковці із політеху похвалились своїми розробками, а також показали, як завдяки великому науковому прориву можна в кілька разів вперед просунути розвиток столиці і, для прикладу, перестати хлорувати воду, використовуючи зовсім новий метод очищення — безпечний та корисний для людини. Завдяки йому воду із кра-на можна буде пити не боячись.

Леся КЕСАРЧУК | «Хрещатик»

МАЙБУТНЄ за наукою. І саме це доводять вчені Київського політехнічного інституту. Адже за довгу історію свого існування цей заклад виплекав найкращих розробників. Чимало студентів зараз працюють у відомих компаніях. Деякі, пройшовши школу стартап-компаній, працюють зі своїми розробками в різних куточках планети. Аби в подальшому розвивати науковий потенціал міста, в київській політехніці вирішили створити власну наукову долину. Ось що розповів ректор «КПІ» (Київського політехнічного університету) Михайло Згуровський: «На першому етапі плануємо в жовтні цього року реконструювати нашу історичну будівлю, в якій, до речі, перші авіатори КПІ створювали свої

літаки, а Євген Патон вперше застосував зварювання для будівництва. Ця будівля має історичне значення з точки зору хайтеку, і ми хотіли тут відкрити інноваційний підприємницький центр для міста Києва». Кошти на реалізацію наукової долини проситимуть у фонду Калініна, але також зізнаються, що хотіли бачити партнером і КМДА. У свою чергу, директор департаменту промисловості та розвитку підприємництва Максим Кузьменко пояснив, що в міському бюджеті коштів небагато, тому потрібно на допомогу залучати бізнес. «Потрібно провести інвестподію, де можна було б залучати бізнесменів, які мають ресурси для втілення інноваційних проектів, а також до реконструк-

Столичні науковці презентували підприємцям, працівникам промисловості та представникам міської влади інноваційні проекти розвитку столиці

ції приміщення інституту. По-друге, у нас є програма розвитку промислового підприємства і кошти на неї. Але без кроків вперед та інвестицій у майбутнє місто буде «пасти задніх». Тому ми будемо вибирати той мінімум, який потрібен для розвитку інновацій та науки», — підкреслив Максим Андрійович. Окрім цього, вчені інституту презентували свою нову розробку, яка не потребує великих коштів на реалізацію. Це очищення водопровідної води. Замість хлору пропонують використовувати зовсім новий вид очищення, а саме речовину «Акватон». «Ця розробка уже давно показала хороші результати не лише на українських водоканалах, а й у

світі», — розповідає директор з питань інтелектуальної власності Ярослав Кологринов. — Технологія на 100 % готова. Пройдені усі сертифікації та усі тести в різних установках. В тому числі в МОЗ. Адже відомо, що хлор небезпечний, і через нього виникає велика кількість онкозахворювань. Отже, на зміну хлору є новітня технологія, яка абсолютно безпечна, абсолютно економічно ефективна, не потребує інфраструктурних змін в системі». Окрім цього, в Київській політехніці вчені також додумались, як заощадити на опаленні, використовуючи альтернативні котли, які дозволять зекономити у кілька разів ■

На території Михайлівського Золотоверхого монастиря Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет освятив та передав на фронт три реанімобілі, закуплені на пожертви парафіян Київського Патріархату

СЬОГОДНІ громадяни України, чим можуть, допомагають своїм захисникам на сході. Не стоїть осторонь добрих справ і Українська православна церква. Днями на території Михайлівського Золотоверхого монастиря Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет освятив та передав на фронт три реанімобілі, закуплені на пожертви парафіян Київського Патріархату. Загальна вартість автомобілів — 20 тисяч доларів. Одна зі «швидких» при-

дбана на пожертви парафіян з міста Клівленд, Сполучені Штати Америки. Всі машини придбано у Франції під керівництвом протоієрея Богдана Тимошенка. Всього цією волонтерською групою вже передано на фронт 10 автовок швидкої допомоги та 5 джипів.

Один із реанімобілів передають у перший батальйон 28-ї окремої механізованої бригади, ще один — в 101-у бригаду охорони Генштабу ЗСУ. Третій надійде в

Божа допомога

■ Патріарх Філарет освятив нові реанімобілі для воїнів АТО

Днями на території Михайлівського Золотоверхого монастиря Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет освятив та передав на фронт три реанімобілі загальною вартістю 20 тисяч доларів, придбані на пожертви парафіян Київського Патріархату.

Кирило ФОМІНОВ | спеціально для «Хрещатика»

розпорядження Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». Усі спецмашини є вкрай необхідними для життєзабезпечення вояків на полі бою, а також їхньої оперативної евакуації у разі поранення. Вони дозволяють значно скоротити час надання медичної допомоги, а також підвищити її якість. Такі авто неодноразово рятували життя солдатів у зоні АТО. «Землю свою треба захищати у будь-який час. Ми на правильному шляху. З нами правда. Там, де правда, там Бог. А де бог — там перемога. І ми усі разом обов'язково будемо її святкувати», — підсумував Філарет, який сам, до речі, родом з Донецької області.

Також після освячення автомобілів Патріарх відзначив церковними медалями «За жертвність і любов до України» активних волонтерів та українських бійців з

Донбасу. Серед них медики і бійці ДУКУ «Правий сектор», представники громадської організації «Золоті леви чорної сотні» під керівництвом Тараса Мацюка, волонтери «Євромайдан SOS» (координатор Олександра Матвійчук), Допомога Державній прикордонній службі (координатор Соломія Бобровська), «Героїка» (координатор Павло Подобед), «Український мілітарний портал» (координатори Олександр Аргат та Тарас Чмут), «Фонд оборони України» (координатор Олексій Кляшторний), меценати Сергій Блощаневич та Володимир Мжельський, військовий священник та волонтер протоієрей Павло Найденов. Зокрема одна з нагород передана пенсіонеру-інваліду з Яготина, радянському політичному в'язню і учаснику Другої світової війни Василю Матвієнку, який від-

дав свої пенсійні заощадження для купівлі позашляховика для українських воїнів.

Окрім цього, в суботу Святійший Патріарх Філарет зустрівся з військовослужбовцями з Донбасу та передав у зону АТО тонну консервів з тушкованим м'ясом для харчування бійців. Гроші на закупівлю консервованих продуктів були зібрані через скриньки для пожертв у храмах Київського Патріархату.

Нагадаємо, що це далеко не перша допомога Київського Патріархату. Раніше релігійні служители вже неодноразово передавали на фронт одяг, спорядження, техніку, інші необхідні у побуті та бою речі. Для бійців дуже важливо усвідомлювати, що вони роблять праведну справу, та про них пам'ятають не тільки миряни, а й Церква ■

Туристи допоможуть бюджету Києва

■ Формування іміджу столиці як туристичного центра дозволить спрямувати фінансові потоки до міської скарбниці

За ініціативи Управління туризму КМДА, Консорціуму «Київ Туристичний» та Німецького товариства міжнародного співробітництва «Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH» у вівторок відбулася презентація «Довідника ділової привабливості м. Києва».

Ярослава ЗОЛОТЬКО | спеціально для «Хрещатика»

МАТІАС

БРАНДТ, керівник проекту «Консультування адміністрацій приймаючих міст Євро 2012» Німецького товариства міжнародного співробітництва «Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH», розповів, що його країна не залишається осторонь українських проблем. Уряд Німеччини допомагає вимушеним переселенцям. Пан Матіас планує і надалі тісні ділові стосунки з Україною. «Дуже хочу, щоб в Україні розвивалася туристична сфера, тому що маленькі турфірми завдяки своєму розвитку підтримують бюджет. Для того щоб пан Кличко інвестував у туристичну сферу Києва, ми повинні йому довести, що вона варта того, адже туристична сфера повертає гроші в місто. Я розумію, що в Україні зараз нелегкі часи, але головне — бажання. Треба шукати різні форми співробітництва, будувати стратегії. Як кажуть у нас в Німеччині, якщо є воля, то знайдеться і шлях», — зазначив Матіас Брандт. — Великою проблемою вважаю відсутність статистики щодо туристів, на яку б можна було спиратись. Наприклад, скільки туристів відвідують Київ, якої виховної категорії, з якою метою. Звичай-

но, така інформація є у туроператорів, але зараз багато відвідувачів не користуються їхніми послугами, а віддають перевагу самостійному бронюванню квитків, пошуку готелів. Які ж існують шляхи вирішення цієї проблеми? Можна надавати запит до прикордонної служби, до речі, з якою ми співпрацюємо. Можна підраховувати кількість туристів, які бронюють квитки онлайн. Також ми запровадили разом з Управлінням туризму проведення соціологічних досліджень туристичних потоків столиці».

Представник Консорціуму «Київ туристичний» Андрій Суторма ознайомив зі змістом довідника та можливостями розміщення реклами для представників туристичної галузі. За його словами, в довіднику вказано все те, що цікавить туриста. Це і визначні місця, і академічні центри, і транспортні розв'язки. Також він зазначив, що Консорціум нараховує більш ніж 20 учасників та залучає нових, встановлює партнерські зв'язки. Андрій Суторма розповів, що «Київ Туристичний» виступить консолідатором українського стенду виставки, яка відбудеться на початку березня в Берліні.

Начальник Управління туризму КМДА Тетяна Слишук ознайомила присутніх з Планом дій 2015+, який включає в себе заходи зі створення привабливого

туристичного іміджу Києва як на вітчизняному, так і на міжнародних ринках на 10 років вперед.

«Ми розуміємо, що формування майбутньої туристичної індустрії — це робота в одному напрямі, тому відкриті до діалогу. Також велику роль ми відвели покращенню іміджевої політики. Це і брендинг (створення сувенірів «Київ — місто, де все починається»), і запуск туристичного порталу kiyvcity.travel. До Києва організуються прес-тури», — говорить вона.

Головний спеціаліст відділу програмно-аналітичного забезпечення Управління туризму Таміла Божок повідомила, що потік відвідувачів та попит на туристичні послуги покликані вивчати соціологічні дослідження. Перше з них планується провести навесні 2015 року. Відбудеться два опитування: загальне й опитування ділових туристів. Проводитимуть дослідження студенти Київського університету туризму, економіки та права.

Формування іміджу, привабливого для міжнародних туристів міста, дасть можливість Києву заробляти гроші. Можливо, це стане ще одним шляхом виходу з кризи ■

Фото Олександри ІВАНОВОЇ

До кінця квітня кияни дізнаються про заробітки депутатів

■ У відкритому доступі з'являться декларації про доходи обранців та записи сесій Київради

Скільки заробляють столичні депутати, кияни зможуть дізнатися до 30 квітня. На сайті Київради повинні бути опубліковані декларації про доходи усіх обранців. І вони будуть доступні впродовж року. Так само незабаром з'явиться можливість у будь-який зручний час переглядати записи засідань сесій Київради. Їх викладатимуть на сайті впродовж трьох днів.

Ігор СВАЧІЙ | «Хрещатик»

НЕЗАБАРОМ кожен бажаючий зможе в будь-який зручний момент переглянути запис засідання сесій Київради. Про це «Хрещатику» розповіла депутат Галина Янченко. Саме вона звернулася з відповідним запитом. За її словами, є багато звернень киян, що сесії транслюються в прямому ефірі, але відбувається це в робочий час робочих днів, тож не всі бажаючі можуть стежити, як і над чим працюють депутати. «Якщо не бути біля телевізора під час трансляції, то людина ніколи не дізнається, що обговорювалося на засіданні. Тому моя пропозиція полягає в наступному: записи засідань, а вони є в ТРК Київ, треба викладати у відкритий доступ. Це можна зробити чи на сайті самого каналу, чи на сайті Київради. Чи ще краще — в Youtube. Він завжди працює, на відміну від нашого сайту. Я зробила відповідний депутатський запит. І буду піднімати це питання, доки воно не вирішиться», — сказала пані Янченко. Пропонується, щоб записи сесій оприлюднювались не пізніше 3-х днів після засідання. За словами депутата, технологічно це нескладна річ, але дуже важлива для громади міста.

Ну і справжнім досягненням Галина Янченко назвала прийняття рішення про обов'язковість подання і публікації декларацій депутатів Київради. Депутат є автором відповідного проекту. А підтримали його на одній з останніх сесій 85 колег. Отже, тепер всі депутати Київради до 1 квітня мають подати свої декларації до секретаріату, а останній до 30 квітня опублікувати їх на сайті Київради. Оприлюдненню підлягають усі відомості, зазначені в декларації про майно, доходи, витрати, і зобов'язання фінансового характеру. Декларації подаватимуться за минулий рік. І «висітиме» ця інформація у відкритому доступі теж не менше року. «Впевнена, це рішення сприятиме прозорості та відкритості діяльності депутатів, посиленню почуття їх відповідальності перед киянами, підвищенню довіри киян до міської влади», — сказала Галина Янченко ■

Днями у столиці фахівці з готельного бізнесу презентували «Довідник ділової привабливості міста Києва»

На сторожі слова

■ Україна посилює захист власного інформаційного простору від атак агресора

Слово — не горобець, але потужна зброя. Україна відчула це на собі, оскільки від початку збройної агресії проти нашої держави наступ відбувся й на інформаційному фронті. Перші оперативні рішення влади перекрили доступ ворожій пропаганді та перекрученням дійсності. Але інформаційна війна тим і складна, що можна обійти будь-які заборони. Верховна Рада цього тижня, з огляду на складну ситуацію, готується розглянути пакет законопроектів про захист інформаційного простору.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Лінія вогню крізь екран

На цей час пакет проектів складається з 4 документів. Три з них стосуються телебачення.

Отже — що пропонують депутати? По-перше, обмежити рекламу. Про це задекларовано законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо особливостей трансляції (ретрансляції) реклами, яка міститься у програмах та передачах іноземних телерадіоорганізацій)».

Як не дивно, але у рекламних паузах українські телеканали можуть, хоча й непрямо та поза своїм бажанням, пропагувати агресора. Окрім того, присутність у вітчизняному телепросторі іноземних телекомпаній, що мають державні субсидії, ставить українські телеканали у заздалегідь невідгідне становище на ринку реклами. Відтак, згідно з проектом, пропонується заборонити трансляцію і ретрансляцію реклами, яка міститься у програмах та передачах іноземних телерадіоорганізацій, якщо вони

не підпадають під юрисдикцію країн, які входять до Європейського Союзу, або країн, що ратифікували Європейську конвенцію про транскордонне телебачення.

Конкретнішим є проект «Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення (щодо участі іноземних осіб в телерадіоорганізаціях)». Прогалини у вітчизняному законодавстві дозволяють іноземцям створювати або брати участь у створенні юридичних осіб-резидентів України і в такий спосіб долучатися до управління телеканалом. Депутати пропонують заборонити цю практику (щодо телеканалів), а також унеможливити участь іноземних фізичних та юридичних осіб у статутному капіталі телерадіоорганізацій. Нацраді з питань телебачення і радіомовлення, відповідно до проекту, надається право звернутися до суду щодо анулювання ліцензії телерадіоорганізації у разі порушення нею встановлених заборон.

Так депутати хочуть бодай звузити фінансове підживлення агентів агресора на телеканалах.

Блокпости біля шпаринок

Карати гривнею депутати хочуть і тих, хто транслює програми чи передачі, що містять заклики до розпалювання національної ворожнечі, ненависті. Про це йдеться у проекті «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення санкцій до ліцензіатів за порушення законодавства про телебачення і радіо-

мовлення». Автори ініціативи наголошують — присутність у таких програмах та передачах осіб, які неодноразово у своїх публічних коментарях, виступах, творах використовують мову ворожнечі, а також ведуть відверту антиукраїнську пропаганду, використовуючи телерадіоорганізації як інструмент формування громадської думки і впливу на суспільство, неприпустима. За такі дії телекомпанії пропонується штрафувати.

Нарешті, останній законопроект, який, на відміну від попередніх, вже розглянуто у першому читанні й може бути ухвалено цього тижня, має назву «Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту інформаційного телерадіопростору України». Це більш широкий документ: ним передбачається заборонити демонструвати аудіовізуальну продукцію, котра шкодить національній безпеці України, зокрема прославляє збройні формування держави-окупанта. Однак положення законопроекту не поширюються на фільми, що були вироблені до 1991 року. Тож прихильники «старого радянського кіно» можуть бути спокійні — їм буде що подивитися.

Окрім бар'єрів для аудіовізуальної продукції, депутати радять пересічним громадянам пильнувати в Інтернеті, де точаться справжні бої. Секретар РНБО Олександр Турчинов закликав українців бойкотувати російські інтернет-сайти. Та задовго до цього наші співгромадяни почали масово полишати російські соцмережі. Тож битви тривають ■

Спокій і пильність — наша краща зброя

З огляду на запровадження в Україні надзвичайного стану кияни мають бути особливо пильними, адже столиця — найбільш ласий об'єкт для загарбника. У КМДА розробили рекомендації для населення. В у тому числі є поради й щодо того, як сприймати провокаційну інформацію. Депутати Верховної Ради та Київради неодноразово заявляли, що паніка — найстрашніший ворог українських громадян у таких умовах. Відтак, яка у киян альтернатива паніці?

Якщо ви отримали інформацію про загрозу теракту телефоном, необхідно:

— не класти передчасно слухавку, а з'ясувати вимоги аноніма та інформацію про ха-

рактер погрози, «витягти» якнайбільше інформації про сам теракт і про особу співрозмовника, мотиви його дій, місце телефонної розмови (фонові шуми тощо) та запропонувати інші шляхи задоволення його вимог;

— уважно вислухати та, за можливості, записати вимоги, а потім зателефонувати до правоохоронних органів, при цьому краще не поширювати отриману інформацію самому далі.

Якщо ж інформація такого штибу надійшла поштою, рекомендується максимально зберегти оригінал без змін і, звісно, звернутися до правоохоронних органів.

Київ тримає інформаційну оборону

■ На території столиці російські товари мають маркування, а учні чують правду від бійців АТО

Столична влада зайняла інформаційну оборону ще восени минулого року, коли в Україні ширилося бойкотування російських товарів та послуг. Київські депутати не стояли осторонь.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

НА ДУМКУ голови постійної комісії Київради з питань інформаційної політики та реклами **Олексія Окопного (фракція «УДАР—Солідарність»)**, корисним кроком столичної влади буде підтримати ті ініціативи, які ухвалить Верховна Ра-

да. До того ж Київська міська рада ще 9 жовтня 2014 року прийняла рішення «Про координацію інформаційної діяльності та захист інформаційної безпеки держави на території міста Києва». У пакеті з законодавчими ініціативами на рівні парламенту цього, вважає депутат Київради, буде достатньо, аби на даному етапі, на рівні столиці, протистояти інформаційній агресії. Позбутися комплексу меншовартості — ось най-

краща, найефективніша зброя проти агресора. Адже загарбання України розпочиналося саме з наступу на український інформаційний простір. Про це «Хрещатику» роз-

повів **депутат Київради, автор проекту рішення про протидію інформаційній агресії Руслан Андрійко (фракція «Свобода»)**. За його словами, «нинішня війна — відкрита агресія Кремля проти України — ретельно готувалася протягом 20 років. І розпочиналася з окупації духовної: це, в першу чергу, церква (Московського патріархату), і окупації

інформаційної — російськомовні видання, газети, яких було 90 % на нашому ринку. Канали, телесеріали розповідали нам про героїчних російських спецназівців і злих чеченців. Відповідно, інформаційний простір України було за фактом окуповано ще десятиліття тому. Якраз ми і говорили про небезпеку, що потрібно розвивати український інформаційний простір, створювати конкурентоспроможний продукт». Київрада ще раніше ухвалила рішення про заходи інформаційної безпеки. Руслан Андрійко, який був автором проекту, наголошує, що рішення виконується і має результати. Так, більшість великих торговельних мереж маркують товари з Росії. У дитячих садочках, школах, інших

комунальних освітніх закладах наводиться правдива інформація про російсько-українську війну. Більше того, бійці з зони АТО зустрічаються зі школярами і розповідають про бойові дії. На запитання, що робити пересічним киянам, окрім такої потрібної допомоги бійцям, з огляду на агресивну саме інформаційну війну, Руслан Андрійко порадив: «Насправді потрібно позбутися комплексу меншовартості, малоросійства, хохлізму. Відчути себе гордим сином козацького роду. Почати з переходу на українську мову, відмовитися від російського продукту і формувати навколо себе український простір. У нас багато якісного свого кіно, вітчизняного інформаційного продукту» ■

НЕРУХОМІСТЬ

Сила маленьких форм

■ У Києві популярності набувають невеличкі квартири за помірними цінами

Війна змусила кожного українця переглянути систему цінностей. І хоча житло потрібне за будь-яких обставин, нині головне — своя хата. Київський ринок житлової нерухомості потрапив у лещата: з одного боку — девальвація гривні та дорожнеча будматеріалів, з іншого — столичних жителів більше. На жаль, за рахунок вимушених переселенців. Позитив у тому, що ринок «не впав». І навіть є певна динаміка. Та попит диктує свої умови.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Мінус два квадратних метри

Середня площа квартир у Києві, введених в експлуатацію протягом 2014 року, є меншою майже на 2 квадратних метри, порівняно з аналогічним показником 2013-го. Про це свідчить дослідження «Огляд ринку житлової нерухомості у 2014 році» від компанії UTG. Так, у 2013 році середня площа квартир у столиці складала 79 метрів квадратних, а торік — вже 77,3 метра квадратних. Для порівняння, у 2012-му цей показник дорівнював 83,2 квадратних метри.

Відповідно, зростає попит на квартири з меншою кількістю кімнат. Сукупна доля одно-, дво- та трикімнатних квартир протягом 2014 року зросла до 95,8 % (у 2013 році цей показник складав 94,2 %). А частка однокімнатних, з-поміж побудованих і введених в експлуатацію у столиці минулого року, зросла до 47,5 % від загальної кількості (у 2013 році — 44 %).

Причому, за даними прес-служби порталу Address.ua, спостерігаються дуже динамічні зміни характеристик попиту. У січні 2015 року, наприклад, 36 % покупців шукають однокімнатні квартири, 40 % — двокімнатні. «Таким чином, — відзначає прес-служба порталу у коментарі газеті «Хрещатик», — майже 80 % від усього обсягу попиту припадає на економ-клас вартістю до 80-ти тисяч доларів США». Як наголошують експерти, протягом останнього місяця (січня 2015 року) спостерігалось значне зростання частки таких покупців у структурі загального попиту — на 9 %. Що ж до попиту на житло бізнес- та преміум-класу, він залишається на низькому рівні.

Дрібновартість у тренді

Нинішній рік розпочався для київського ринку нерухомості з затишшя. Це пов'язано з тривалими новорічними святами, але свій вплив мав і високий рівень невизначеності на валютному ринку, девальвація національної валюти. Відповідно до статистики, основні показники пропозиції київського ринку практично зали-

Фото Бориса КОРТУСЕНКА

шилися на рівні грудня 2014 року. Несуттєво знизилася кількість квартир у продажу (44 846 у січні 2015 року проти 44 990 у грудні 2014-го), а також медіанна ціна пропозиції за квадратний метр (1633 доларів США у січні 2015-го проти 1639 доларів США у грудні 2014-го).

Старший аналітик департаменту стратегічного планування компанії UTG Костянтин Олійник у коментарі «Хрещатику» розповів,

що комплекс негативних чинників зумовив зниження платоспроможного попиту і скорочення кількості угод, що змушує населення відмовлятися від дорогих покупок, займати вичікувальну позицію.

«Бики» проти «ведмедів»

«Бики» на біржі грають на зростання, «ведмеді» — на зниження. Якщо застосувати цю термінологію до ринку нерухомості столиці, «бики» та «ведмеді» зішлись у герці. Покупці хочуть дешевше, продавці, з огляду на валютні стрибки, — дорожче. Так було завжди, та боротьба загострилася.

За даними порталу Address.ua, у січні 2015 року більш ніж 41 % відвідувачів розглядали квартири у найнижчому ціновому сегменті — до 40 000 доларів США.

З огляду на підсумки 2014 року, навряд чи варто сподіватися на різкі зміни. За словами Костянтина Олійника, незважаючи на суттєве падіння попиту, ціни на ринку вторинної нерухомості у доларовому еквіваленті знижуються помірно (- 7 % за підсумками 2014 року), тоді як у гривнях ціни зросли на 83,5 % ■

Покупці та продавці чекають на кредит МВФ

Ціни на житлову нерухомість у столиці й надалі знижуватимуться у доларах США, а у гривнях зростатимуть залежно від коливань курсу, але надання МВФ допомоги Україні стабілізує та підживить ринок. Так вважають експерти. Зокрема, старший аналітик департаменту стратегічного планування компанії UTG Костянтин Олійник розповів «Хрещатику», що можна розглядати два сценарії коливань цін на нерухомість. «За умови нормалізації економічного та інвестиційного клімату, досягнення макроекономічної стабільності та обмінного курсу національної валюти варто очікувати відновлен-

ня девелоперської активності, що займає нині вичікувальну позицію, зростання кількості пропозицій, нормалізації цін, повернення гнучких механізмів розстрочки», — зазначив він. Але «за умови поглиблення збройного конфлікту прогноз може бути лише негативним: подальше скорочення купівельної активності на ринку та продовження падіння кількості реальних угод, орієнтування первинного ринку на іноземну валюту, скорочення будівельної активності, більш жорсткі програми розстрочки при практично повній відсутності банківського кредитування».

Дешевше не буває

■ Ставки на оренду київських офісних приміщень знижуватимуться й надалі

Офісна нерухомість столиці приростає квадратними метрами, але втрачає у ставках оренди. За підсумками 2014 року (від компанії UTG), загальна площа столичних офісів зросла на 7 % (або на 99 460 метрів квадратних). Але з них майже чверть залишилися вільними, адже у 2014 році вакантність у найпопулярнішому класі офісів («В») становила 21,5 % (зросла на 2 % порівняно з аналогічним показником 2013 року). У сегменті офісів класу «А» ситуація, навпаки, залишається стабільною: як були 30 % вільні у 2013 році, так і не орендували їх у 2014-му. Переважною більшістю орендарів столичних офісів у 2014 році були міжнародні компанії (67 %), решта — 33 % — за українськими компаніями.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

експлуатаційних витрат), квадратний метр офісу класу «В» у столиці коштував від 10-ти до 20-ти доларів США на місяць. Але ті ж валютні коливання, що заплутали покупців та продавців на ринку житлової нерухомості Києва, на ринку офісної нерухомості при-

звели до застосування гнучких цінових схем. Так, керуючі компанії бізнес-центрів практикували у 2014 році короткострокову фіксацію курсу долара США на рівні 13-ти грн, а для офісів класу «С» фіксований курс міг бути на рівні 10-11-ти грн, в якості альтернативи

компанії пропонували й знижку у 15-25 % в оплаті оренди офісного приміщення. Звісно, за такого рівня вакантності нові орендарі були дорогими гостями у бухгалтерському сенсі. Їм пропонувалися знижки від 20 до 30 %.

Чому тренди 2014 року варті уваги, коли говорити про офіси столиці? Та тому, що вони матимуть продовження і в цьому році. Як розповів «Хрещатику» керівник департаменту стратегічного планування компанії UTG Віктор Оборський, ринок столичної офісної нерухомості характеризується нерівномірністю, пропозиція перевищує попит. У нинішньому році планується відкриття ще 8-ми бізнес-центрів, загалом експерт очікує збільшення пропозиції на 5 %. Причому за рахунок підвищення рівня вакантності та подальшого зростання пропозиції Віктор Оборський прогнозує подальше зниження орендних ставок. Конкретні цифри називати поки що зарано, але, для орієнтації, за підсумками 2014 року, ставки у доларовому еквіваленті знизилися на 28 %. До того ж, можна очікувати, що потенційні орендарі будуть більш вимогливими до якісних характеристик офісів. А крупні компанії в якості альтернатив оренди, як і в 2014-му, найближчим часом розглядатимуть варіанти купівлі офісного приміщення або ж побудови такого «під себе» ■

Фото Бориса КОРТУСЕНКА

НАЙЧАСТІШЕ у столичних офісних приміщеннях «оселялися» у 2014 році компанії сфери інформаційних технологій, консалтингові компанії (юридичні, страхові, колекторські та інші), ритейл-сектор, промисловість, фармацевтична сфера. Та, відзначають експерти компанії, більшість угод були пов'язані з переїздом, а не з виходом на ринок нових компаній.

Перерозподіл компаній по столичних офісах у 2014 році дав цікавий результат — зниження ставок. І хоча цьому сприяли переважно ситуація в країні та коливання валютних курсів, однозначно спрямована на офісну скромність структура попиту, а також високі рівні вакантності зумовили корекцію донизу ставок оренди. Так, офіси класу «А» можна було орендувати за 20-35 доларів США за квадратний метр на місяць (без ПДВ та

Торгувати по-новому

■ Столична влада взялася за впорядкування стихійної торгівлі

Наше здоров'я багато в чому залежить від того, які продукти ми щодня споживаємо. Однак що можна сказати про якість товарів, які продаються в антисанітарних умовах просто з землі, та ще й до того ж невідомого походження? Тож міська влада активно взялася за викорінення цієї проблеми. Зокрема планується розробити концепцію впорядкування об'єктів дрібно-роздрібною пересувної та сезонної мереж, а також покращити якість проведення ярмарків у столиці. Очікується, що це гарантуватиме якість товару, збереже гроші киян та наповнить міський бюджет. Відповідні питання обговорювалися на минулому тижні в ході засідання постійної комісії Київради з питань торгівлі, підприємництва та регуляторної політики.

Марина ТИМЧЕНКО | «Хрещатик»

НЕСАНКЦІОНОВАНА торгівля несе небезпечну загрозу здоров'ю людини, а інколи навіть і її життю. Такий товар ніхто не перевіряє, а відтак і покласти відповідальність у випадку непередбачених ситуацій на чийсь плечі не вдається, як і отримати будь-яку компенсацію. Споживачі, які відвідують стихійні ринки, вірять чесному слову продавця і особливо не задумуються про наслідки.

За словами **директора Департаменту промисловості та розвитку підприємництва**

КМДА Максима Кузьменка, зараз столиця спотворена величезною кількістю неупорядкованих торгових об'єктів. Оскільки у Києві дуже багато місць, де ведеться стихійна торгівля, від мешканців міста надходить чимало звернень щодо наведення ладу в цьому питанні.

«Сьогодні у нас близько 80 адрес, де вбачається можливим привести стихійну торгівлю до впорядкування», — зазначив він.

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

У зв'язку з цим у КМДА вирішили розробити концепцію впорядкування об'єктів дрібно-роздрібною пересувної та сезонної мереж. «Наше завдання — прозорий та зрозумілий процес, і робота, яку ми проводимо зараз, — це внесок у майбутнє. Київ за останні роки, на жаль, настільки втратив своє обличчя, що у біль-

шості туристів на фото залишаються не історичні пам'ятки, а кіоски і вагончики. Це неприпустимо. Концепція передбачає зокрема зонування — у так званій нульовій зоні будуть тільки погоджені архетипи тимчасових споруд, які будуть гармоніювати з міським середовищем, і це наше спільне з Департаментом ар-

хітектури та містобудування завдання», — сказав Максим Кузьменко.

Для кожної зони та функціонального призначення розробляється кілька варіантів архетипів об'єктів дрібно-роздрібною торгівлі. Архетипи палаток однакового вигляду розробляються і для ярмарків.

За словами пана Кузьменка, підготовлений проект розпорядження «Про проведення ярмарків у місті Києві» дозволить киянам купувати перевірену продукцію у виробників та підприємців за нижчими цінами, ніж у пунктах роздрібною торгівлі. До того ж профільний департамент має 2 пересувні лабораторії, які планується використовувати для перевірки якості продукції. «Люди приходять на ярмарки за дешевшими товарами гарної якості. Отже, ми докладемо зусиль, щоб їхніми учасниками були передусім підприємці — безпосередні виробники», — зазначив він. Очікується, що це не тільки збереже гроші в гаманцях киян, а й наповнить міський бюджет.

Згідно з проектом розпорядження, пропонується проводити 4 види ярмарків: сільськогосподарські, постійно діючі (з продажу продовольчих і непродовольчих товарів), сезонні та спеціалізовані (новорічні, різдвяні, шкільні тощо).

Та у ході розгляду документа профільною комісією було вирішено, що він потребує суттєвого доопрацювання. Зокрема щодо адресного переліку проведення таких ярмарків, аби уникнути в подальшому соціального напруження, а також щодо того, хто саме нести відповідальність та прибиратиме територію після їх проведення тощо. До того ж і досі залишається відкритим питання щодо оснащення ярмарків туалетами, умивальниками, контейнерами для сміття тощо.

«Потрібно, щоб був адресний перелік, де можуть розміщуватися ярмарки, і для кожного виду ярмарку повинен бути паспорт. Наприклад, в одному випадку певне місце ідеально підходить для проведення ярмарку з плодоовочевою продукцією, в іншому — для продажу м'ясної продукції. А отже, паспорт там інший, і т. д.», — зауважив

голова Постійної комісії Київради з питань торгівлі, підприємства та регуляторної політики Анатолій Карпенко.

Відтак у департаменті пообіцяли врахувати позиції, висловлені у ході обговорення проекту розпорядження представниками громади, депутатами, райдержадміністраціями та підприємцями, і найближчим часом представити на засіданні профільної комісії доопрацьований документ ■

новини Київради

Депутат Київради Олександр ВОВЧЕНКО: «Членам сімей Героїв Небесної Сотні виділять земельні ділянки»

На найближчу сесію Київради — 12 лютого — буде винесено як невідкладне рішення про виділення земельних ділянок членам сімей Героїв Небесної Сотні. Проект рішення вже підтримали профільні комісії Київради — з питань містобудування, архітектури та земле-

ристування і з питань охорони здоров'я та соціальної політики.

«На жаль, Київ у вшануванні наших загиблих Героїв довго «пас задніх», адже в багатьох містах членам родин Героїв ще минулої весни виділили землю, квартири. Наприкінці лютого виповнюється рік по смерті киян, які віддали своє життя за демократичне європейське майбутнє нашої країни. Тож завдяки цьому рішення Київ нарешті гідно вшанує своїх загиблих на Майдані синів і зробить це в переддень роковин», — розповів «Хрещатику» автор проекту рішення депутат Олександр Вовченко.

Рішення передбачає виділення ділянки площею у 10 соток одному з членів сім'ї Героя. Всього, за даними громадської організації «Родина Героїв Небесної Сотні», на Майдані загинув 21 киянин. Перелік членів сімей загиблих, яким надаватимуть ділянки, визначено відповідно до черговості спадкоємців по закону. Сам перелік додається до проекту рішення і теж буде затверджуватися на сесії Київради.

«Завдяки залученню громадської організації та затвердженню поіменного переліку загиблих ми зможемо уникнути зловживань, аби ні в кого й думки не виникло привласнити цю землю, прикриваючись Героями», — пояснив Олександр Вовченко.

Згідно з проектом рішення Департамент земельних ресурсів має до 2 березня цього року підготувати перелік земельних ділянок для передачі, а комунальне підприємство «Київський інститут земельних відносин» — розробити проекти землеустрою з відведення ділянок для конкретних осіб. Передбачається, що всі витрати з оформлення земельних ділянок для передачі їх у власність фінансуватимуться за рахунок міста. Також столична влада візьме на себе всю бюрократичну тяганину.

«Завдяки конструктивній командній роботі спільно з депутатами із земельної комісії та її головою Володимиром Прокопівим було розроблено оптимальний механізм виділення у власність земельних ділянок членам сімей Героїв Небесної Сотні. Ми відпрацювали це рішення разом з Департаментом земельних ресурсів та представниками громадської організації «Родина Героїв Небесної Сотні», передбачили швидку та прозору процедуру з мінімальними бюрократичними перепонами. Переконали, що вже на весні члени сімей отримають ділянки у власність», — зауважив пан Вовченко.

ДО СЛОВА

Кияни допомагають боротися з нелегальними торговцями

Печерська райдержадміністрація відреагувала на чисельні скарги мешканців та користувачів соціальної мережі «Фейсбук». Про це «Хрещатику» повідомили у прес-службі Печерської РДА.

Влітку 2014 року на території біля метро «Арсенальна» були встановлені стовпчики для обмеження заїзду автокавіарень та інших представників несанкціонованої торгівлі. Але на початку нового року невідомі особи цілеспрямовано зруйнували їх.

2 лютого (за дорученням голови Печерської РДА Сергія Мартинчука) силами ШЕУ Печерського району біля метро «Арсенальна» відновили обмежувальні стовпчики. Також функціонує приміщення охорони для обмеження заїзду автотранспорту до площі.

Крім того, більшість «каво-машин» працює без

жодних дозвільних документів, не платить місту податків та не несуть ніякої відповідальності за якість продукції. Також автокавіарні незаконно приєднуються кустарним способом до міської електромережі, а територія біля них постійно знаходиться в жакливому засміченому стані.

У прес-службі нагадують, що печерська влада вже не один місяць бореться з засиллям нелегальних кіосків і торговців, які стали справжньою проблемою для міста. Тільки з початку року в Печерському районі було демонтовано 29 одиниць незаконно розміщених тимчасових споруд.

Нагадаємо, днями директор Департаменту міського благоустрою та збереження природно-середовища КМДА Дмитро Білоцерковець запевнив, що впродовж 2015 року столиця буде очищена від нелегальних МАФів.

СУСПІЛЬСТВО

Будівництво у Десятинному провулку призупинять

■ Таке рішення погодила профільна депутатська комісія, хоча забудовник намагався тиснути на депутатів «Донбасом»

Вісім поверхів у середмісті Києва вирости незаконно. Про це заявила громадськість столиці і зараз домагається відміни будівництва. У вівторок дане питання розглянула земельна комісія Київради. Забудовник намагався тиснути на депутатів, привівши на засідання людей у військовій формі з нашивками батальйону «Донбас». Однак комісія прийняла рішення призупинити скандальну забудову. Цей документ буде винесено на голосування в сесійній залі Київради.

Марина ТИМЧЕНКО | «Хрещатик»

ПОСТІЙНА комісія Київради з питань містобудування, архітектури та землекористування у вівторок розглянула проект рішення «Про розірвання договору оренди земельної ділянки між Київською міською радою та Українською Православною Церквою Київського Патріархату (УПЦ КП) для експлуатації та обслуговування адміністративних та господарських приміщень у пров. Десятинному, 3, літери А, Б та 5, літера Д у Шевченківському районі м. Києва».

Як пояснили громадські активісти, дане будівництво ведеться на місці залишків фундаменту палацу князя Володимира. Забудовник ТОВ «Будівельна компанія «Інтергал-Буд» працює на замовлення УПЦ КП. При цьому будівництво відбувається з відхиленням від погодженого проекту та порушує цільове призначення відведеної в оренду земельної ділянки. Крім того, за словами активістів, будівля вже перевищила дозволену кількість поверхів.

У коментарі «Хрещатику» начальник Управління Київради з питань землекористування, містобудування і архітектури Ганна Гаршина зазначила, що у 2007 році УПЦ КП отримала дозвіл КМДА на будівництво споруди. Однак забудовник справді не дотримується будівельних норм та порушує їх.

У свою чергу юристи забудовника будь-які закиди громадськості стосовно того, що будівництво незаконне, спростовують. Мовляв, дозвіл надали усі необхідні контролюючі інстанції, в тому числі й Міністерство культури України.

Щодо висотності, то у будівельній компанії є витяг із містобудівного кадастру від Управління архітектури та містобудування, відповідно до якого на даній ділянці допускаються будівлі до 9-ти поверхів. Наразі споруда 8-поверхова, і в подальшому «Інтергал-Буд» не планує зводити ще поверхи.

Забудовник і УПЦ КП заявляють, що закон не порушують, однак привели з собою на засідання людей у військовій формі з нашивками доб-

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

ровольчого батальйону «Донбас». Очевидно, це було зроблено з метою тиску на членів земельної комісії. Згадайте, так само було одразу після Майдану, коли під брендом «Самооборони» у столиці відбувалися рейдерські захоплення офісів.

Дізнатися про мету перебування бійців на комісії не вдалося. Вони уникали розмов та не приймали участі в обговоренні.

За кілька годин гарячих дискусій депутати таки дійшли згоди: скандальне будівництво у Десятинному провулку треба призупинити. За словами голови земельної комісії Володимира Прокопів, відмінити договір з УПЦ — недоцільно, розумно буде поставити будівництво у законні рамки.

«Затягувати далі є недоцільним. Дане рішення Київради потребує певних коректив, а саме — внесення правок для того, щоб було зро-

зуміло, що депутати земельної комісії не мають претензій до УПЦ КП, але мають їх до забудовника, який порушив правила забудови», — пояснив Володимир Прокопів.

Додамо, що зараз активно вирішується питання щодо виділення земельних ділянок загиблим героям України. «Земельна комісія спільно з заступником голови бюджетної комісії Олександром Вовченком підготувала проект рішення про надання земельних ділянок родинам киян, котрі загинули під час Революції Гідності. Документ буде розглянуто на наступному засіданні Київради», — зазначив Володимир Прокопів ■

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

БІЛЬШІСТЬ мешканців столиці не мають доступу до формування тарифів і не розуміють, куди прямують сплачені ЖЕКам кошти. Навіть при особистому спілкуванні з керівниками ЖЕКів та комунальних підприємств не вдається домогтися чіткого фінансового звіту. Тому активні кияни почали об'єднуватися в органи самоорганізації населення, аби реально впливати на житлове господарство. Справді, кращого контролера, ніж сам споживач, годі й шукати.

Однак для ОСНівських коліс знайшлися свої палиці: відсутність фінансування, приміщення для роботи та оргтехніки робить ці об'єднання малоефективними. Розширити повноваження столичних ОСНів запропонував перший заступник голови комісії Київради з питань містобудування, архітектури та землекористування Сергій Левада.

Ідея полягає в тому, щоб дати керівникам ОСНів перші можливості для реальної роботи: приміщення, техніку, зарплатню. Проект рішення «Про розширення повноважень окремих органів самоорганізації населення (пілотний проект)» минулого тижня погодили на засіданні комісії з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків.

«Ми розробили пілотний проект на базі трьох ОСНів, які знаходяться безпосередньо в моєму окрузі (квартальні комітети «Дарниця», «Нова Дарниця — 2», «Нова Дарниця — 3». — Ред.). І хочемо закласти фундамент у формуванні нової реальної процедури роботи місцевого самоврядування саме на базі ОСНів, максимально наближених до проблем жителів», — пояснив «Хрещатику» пан Левада.

ОСНам дадуть важелі впливу

■ Мешканці міста зможуть контролювати використання коштів в комунально-житловій сфері

ОСНи у Києві створили, але реальної сили вони й досі не мають. Розширити вплив населення на роботу ЖКГ пропонують депутати Київради. Для цього буде запущено пілотний проект на базі трьох ОСНів у Дарницькому районі столиці. В результаті кияни зможуть контролювати використання територій, фінансово-господарську діяльність, енергозбереження та інші комунальні питання.

Марина ТИМЧЕНКО | «Хрещатик»

В основу пропонування делегованих повноважень лягли чотири основні напрямки: контроль за сферою житлово-комунального господарства, контроль за використанням території, фінансово-господарською діяльністю та енергозбереженням.

«Ми передаємо можливість громадськості бути причетними до життя міста не тільки зі споживчого боку, а й з позиції справжніх господарів у своєму домі», — додав Сергій Левада.

Окрім того, члени комісії з питань міс-

цевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків активно виступають за повернення районних рад. Зокрема, депутати підтримали проект рішення «Про управління районами міста Києва».

«Питання управління районами в Києві через утворення районних рад — поза конкурсом. Після бурхливого обговорення проект рішення підтримано одноголосно», — зазначив голова комісії з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків Олександр Бродський ■

Робота моєї мрії

■ Працевлаштуватися мешканцям столиці допоможуть у Київському міському центрі зайнятості

З 2014 року для ринку праці розпочалися великі випробування. Головні тенденції: він скоротився в плані географічному, а також у кількісному аспекті. У зв'язку зі скороченням робочих місць збільшилася кількість претендентів. Роботодавцям є з кого вибирати.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | спеціально для «Хрещатика»

ПОЧИНАЮЧИ з весни 2014 року поменшала кількість відкритих вакансій, багато організацій та підприємств скорочують працівників, а тим, кому все ж таки пощастило залишитись працювати, часто «урізають» зарплатню. Навіть промоніторивши сайти пошуку роботи, можна побачити, що пропозицій для фахівців стало менше, ніж торік. Не дивно, що людині, яка зараз втратила роботу, дуже складно не впасти у відчай. Хоча цього в жодному разі робити не можна. Де та як шукати нову роботу, «Хрещатику» розповіла начальник відділу організації та профорієнтації Київського міського центру зайнятості Інна М'якота. «Зараз дійсно спостерігається криза на ринку праці. Станом на січень 2015 року на обліку в Центрі зайнятості зареєстровано близько 18 тис. осіб, що, порівняно з минулим роком, майже вдвічі більше. Дисонанс також полягає в тому, що більшість зареєстрованих на обліку претендентів мають вищу освіту, а деякі — навіть дві. А пропозиції від роботодавців надходять переважно для робітників. Але все ж таки роботу можна й потрібно шукати. У Києві ситуація, порівняно з іншими регіонами, менш складна. Якщо людина шукає роботу, то вона може звернутись до Центру зайнятості, де фахівці нададуть інформацію про відкриті вакансії, які підходять для неї. Також у кожному з наших центрів встановлено електронні термінали, де людина може самостійно продивлятись існуючі вакансії», — ознаяомлює з ситуацією Інна Миколаївна.

Правильно складене резюме — уже половина результату

Кожен, хто стикався зі скороченням та необхідністю шукати нову роботу, знає, що це — стрес. Одні починають активно діяти та ладні погодитись на найгіршу пропозицію. Інші спеціалісти хочуть таку оплату, якої не пропонують навіть директорам, і за меншу працювати не погоджуються. Хтось просто впадає в депресію. Тут на допомогу приходить психолог.

«У кожному Центрі зайнятості працюють психологи-профконсультанти, готові надати допомогу. Ці спеціалісти проводять семі-

нари з техніки пошуку роботи, наприклад, розповідають, як скласти резюме, як виглядати на співбесіді, про що запитувати потенційного роботодавця, а про що — ні. Також вони допомагають підліткам визначитися з подальшою професією.

Резюме є дуже важливою складовою пошуку роботи. Майже кожен роботодавець починає знайомство з претендентом на робоче місце з його резюме. І якщо воно не зацікавило, здобувача на подальшу співбесіду навряд чи запросять. Тому приділяємо особливу увагу саме цим резюме. У ньому мають зазначатися посада, на яку претендує особа, освіта, досвід роботи (якщо він є), контактні данні. Якщо досвіду роботи немає, можна написати про проходження практики або участь у волонтерській діяльності. У такому разі треба розписати, що саме робив практикант або волонтер.

Графу «додаткова інформація» треба заповнювати, виходячи з того, на яку посаду претендує фахівець. Там можна описати власні якості або перелічити прослухані курси. Наприклад, якщо людина шукає роботу флориста, згадування, що вона «творча особистість», її вигідніше виділить. А для бухгалтера плюсом стане «уважність», а от творчою особистістю йому бути не обов'язково», — продовжує Інна М'якота.

Що дратує роботодавця

Претендент повинен чітко уявляти, що це за компанія та чим вона займається. Якщо людина бажає зайняти посаду офіс-менеджера або бухгалтера в поважній фірмі, то, йдучи на співбесіду, вона має одягнутись у діловому стилі. Під час співбесіди претендент повинен поцікавитись, які обов'язки він виконуватиме (якщо його візьмуть) і який графік роботи фірми. Часто роботодавець запитує, на яку заробітну плату претендує потенційний працівник. У такому разі некоректно відповідати питанням на питання: «А скільки ви пропонуєте?». Тому на співбесіді людина має чітко усвідомлювати, яку зарплату вона хоче.

«Кожному здобувачу роботи потрібно знати, що дратує роботодавця. По-перше, в жод-

ному разі не можна запізнюватися. Треба так розрахувати свій час, щоб приїхати на 10 хвилин раніше: краще зачекати, аніж запізнитись. По-друге, деякі претенденти намагаються ставити роботодавцю більше запитань, ніж він. Складається враження, що це вони обирають собі роботодавця. Зрозуміло, що для останнього це неприйнятно. І по-третє, не можна починати знайомство з роботодавцем з виставляння своїх умов: можна я буду приходити пізніше та йти раніше?

На семінарах для безробітних ми детально пояснюємо, як поводитися на співбесіді, та навіть граємо в рольові ігри», — продовжує наша співрозмовниця.

Скільки коштує моя робота

Також можна самостійно шукати роботу, наприклад, через Інтернет або розпитуючи знайомих. Зараз є достатньо сайтів пошуку роботи, де можна розмістити резюме і чекати, поки воно зацікавить роботодавця. Або продзвонювати пропозиції, які є на сайті вакансій, власноруч.

«При пошуку омріяної роботи через Інтернет здобувач повинен дуже чітко уявляти, яку роботу він шукає, за яку зарплату погодиться працювати, з яким графіком роботи. Що для нього важливіше: перспектива або гроші, які він отримуватиме одразу. Быває, що випускник вишу, не маючи досвіду роботи, стоїть перед вибором: іти працювати по спеціальності за майже мінімальну оплату або ставати, наприклад, офіціантом, однак одразу заробляти більше. Тобто людина повинна визначитися зі своїми пріоритетами.

Також зустрічаються здобувачі, які не бажають працювати на приватних роботодавців, шукають лише державну роботу, або навпаки. Чим чіткіше сформульовано мету, тим легше відсіювати інші варіанти, яких в Інтернеті безліч, але не всі вони заслуговують на увагу.

Ще одна порада для тих, хто шукає роботу. Перед тим, як ставити планку — зарплата не менше, ніж чотири тисячі, слід поцікавитися, скільки отримують такі фахівці та які до них вимоги. І тоді вже проаналізувати, що ви вмієте краще, а що — гірше. Можливо, треба підтягнути свій професійний рівень чи поступитися вимогами до робочого місця», — радить Інна Миколаївна.

Вчитися, вчитися та ще раз вчитися

Іноді складається так, що людина через обставини не може працювати за обраною спеціальністю. Наприклад, є обмеження за станом здоров'я або така спеціальність уже не актуальна на ринку праці, не користується попитом. Що робити людині в такому випадку?

«При Центрі зайнятості є курси підвищення кваліфікації та курси, де можна здобути нову професію. Для безробітного такі курси є безкоштовними. Навчання проходять на базі вишів, училищ, технікумів. Якщо безробітний не має можливості знайти роботу за спеціальністю, ми направляємо його на курси. Вони діють за понад ста напрямками: це і водій, кухар, перукар, оператор котельні. Якщо людині не потрібно змінювати професію, але в неї не вистає знань для отримання роботи, ми пропонуємо їй підвищити кваліфікацію. Наприклад, для бухгалтера це курси 1С. Для того, щоб бути конкурентоспроможним на сучасному ринку праці, треба постійно рухатися вперед, постійно вчитися», — підсумовує пані Інна.

Для того, щоб знайти бажану роботу, потрібно не просто шукати її, а шукати всіма методами. А краще дізнаватися про ситуацію на ринку праці та вимоги до фахівців своєї спеціальності, ще працюючи. Це дасть розуміння, в якому напрямі підвищувати свій професійний рівень — наприклад, вивчати іноземну мову. Тоді в неприємній ситуації втрати роботи людина опиниться у всеозброєнні і зможе скоріше знайти нову ■

НОВИНИ

На Печерську демонтували старі гаражі та ліквідували стихійне сміттєзвалище

Печерська РДА організувала демонтаж старих гаражів на перетині Тверського тупика та вул. Щорса.

Зазначимо, протягом 35-ти років іржаві недоглянуті споруди займали прибудинкову територію та фактично перетворили її на стихійне сміттєзвалище у центрі столиці.

Так, зусиллями працівників Департаменту міського благоустрою та збереження природного середовища КМДА зазначену вище територію було приведено у належний стан.

У Голосіїві провели нараду з розпорядниками бюджетних коштів

У понеділок в Голосіївській районній в місті Києві державній адміністрації відбулась нарада з питання «Про стан фінансування та використання бюджетних коштів розпорядниками бюджету Голосіївського району міста Києва станом на 2 лютого 2015 року, а також основних проблемних питань в роботі розпорядників бюджетних коштів».

У засіданні взяли участь радник т. в. о. голови Є. Авраменко, начальник відділу фінансів соціально-культурної сфери фінансового управління Л. Гузій та розпорядники бюджетних коштів.

Під час зустрічі були розглянуті проблемні питання та напрацьовані заходи по їх розв'язанню.

У Дарницькому районі відбулися консультації з громадськістю щодо будівництва ТЦ

Нещодавно відбулися консультації з громадськістю у приміщенні актові зали Дарницької райдержадміністрації (вул. О. Кошиця, 11) щодо будівництва ТЦ «Le-boulevard» біля ст. м. «Осокорки».

Реєстрація проходила за наявності паспорта. Адже важливим моментом в заключному етапі громадських консультацій було те, щоб право голосу мали люди, які прописані в Дарницькому районі.

В залі були присутні небагато мешканці району, представники забудовника ТЦ «Le-boulevard», депутати Київської міської ради, голова Дарницької РДА та працівники райдержадміністрації.

О очі ставили запитання, які стосувались можливої забудови, і отримували на них відповіді від представників забудовника.

Також на громадських обговореннях були використані презентаційні матеріали, які були підготовлені інвестором. Завдяки презентації присутні дізналися про проект забудови ТЦ «Le-boulevard» та про благоустрій навколишньої території, виконання якого взяв на себе забудовник.

Після обговорень присутні перейшли до найважливішого моменту — голосування. На голосування винесли питання про реалізацію проекту благоустрою території ділянки біля станції метро Осокорки з будівництвом комплексу приміщень, в тому числі з об'єктами громадського харчування, центром дитячого дозвілля, а також ремонтом підземного переходу в бік мікрорайону Осокорки, безкоштовним громадським туалетом і максимальним озелененням території.

Більшість присутніх підтримала майбутню забудову (97), проти проголосувало 45 осіб, утрималось 6.

Патріотизм починається з любові до близьких

■ Серед тих, хто нині потребує нашої уваги й допомоги, — пацієнти військових госпіталів

Військові дії в Україні тривають уже більш ніж півроку. За даними ООН, за цей час загинуло більш як 5 тисяч людей і поранено близько 11-ти тисяч. Щодня бійці ЗСУ й добровольчих батальйонів виконують титанічну роботу — захищають нашу країну. Мирні громадяни також не лишаються осторонь: багато хто стали волонтерами й підтримують військових морально і матеріально. Про найгостріші потреби захисників країни ми вирішили дізнатись у поранених бійців, які перебувають в 11-й міській лікарні.

Ярослава ЗОЛОТЬКО | спеціально для «Хрещатика»

І лікар, і друг в одній особі

Андрій Тихоненко, лікар-невролог, завідувач відділення 11-ї лікарні столиці, лікує не лише фізичні травми бійців, постраждалих в АТО, а й душевні. Хлопці заходять до нього в кабінет попити кави та й просто поспілкуватися. Андрій Миколайович став другом для багатьох з них. Він уміє підтримати словом пацієнтів, які перебувають далеко від домівки та рідних. Разом з волонтерами шукає потрібні ліки для бійців, тренажери для реабілітації.

«Наразі в моєму відділенні 35 бійців із зони АТО. Це пацієнти з неврологічними захворюваннями. У когось ушкодження хребта чи травми після перенесеного мінно-вибухового поранення, закритої черепно-мозкової травми, струсу головного мозку. У багатьох з них викликає подив нинішня ситуація: там війна, а тут, на основній частині України, усе начебто добре. Адже чимало українців, поки війна не прийшла до їхньої домівки, вважають військові дії на сході України локальним конфліктом, який їх не торкнеться. Проте це не так. Хоча є достатня кількість людей, у яких суспільна діяльність віднімає значну частину часу. Наприклад, нашим пацієнтам для одужання необхідні хороші ліки, повноцінне харчування. Нам дуже допомагають волонтери. Також відділенню потрібні тренажери для реабілітації після травм. Ті, що у нас є, вже старі, ще 70-х років минулого сторіччя.

Чи повертатися бійцеві в стрій після одужання, вирішує шпиталь. Але є такі, хто сам рветься до бою. Тих, хто був під обстрілом, вже майже нічим не злякаєш», — говорить Андрій Миколайович.

За що болить душа у бійця

Боець із позивним «Саня» прослужив у ЗСУ 5 місяців і потрапив у полон до сепаратистів. У хлопця наскрізне поранення руки й роздроблена щелепа.

«Сам я з Житомирської області. Коли прийшла повістка, близькі вмовляли не ходити. Проте я пішов. Служив у Мар'янівці. У Сніжньому потрапив під обстріл, але завдяки бронезилету та касці, спасибі волонтерам, залишився живий. Опинився в полоні. Сепаратисти годували раз на добу, били. Потім повезли на «парад ганьби». Після «параду» нас обміняли. Той час, що перебував у полоні, мою простреленою рукою ніхто практично не займався. Хіба що фельдшер приходив раз на три дні, робив перев'язки. У результаті надали нормальну медичну допомогу вже тільки після звільнення. Але, слава Богу, руку вдалося врятувати.

Для того, щоб перемогти супротивника, нам необхідно насамперед нормальне забезпечення. Як боець може добре виконувати завдання, якщо його погано годують або в нього немає нормального обмундирування? Усе тримається на звичайних людях, волонтерах», — розповідає боець.

У палату входить ще один поранений. Боець із позивним «Тихий» воювати пішов, не чекаючи повістки, служив у добровольчому батальйоні. Чоловік служив під Дебальцевим, звільняв це місто. У лікарню потрапив після третьої контузії. Після першої, відмовившись від госпіталізації, лікувався в частині, після другої потрапив у шпиталь, але ненадовго. Відчувши себе нормально, повернувся назад, на війну, до своїх хлопців. Тільки після третьої контузії залишився лікуватися, як належить.

«Після одужання планую повернутися на фронт. До пацанів, з якими разом воював. Ми з ними дуже здружилися, стали як брати, усім ділилися. Та й узагалі, хто, якщо не я? Хтось же повинен. Хіба краще, щоб хлопці 19-літні воювали? Так, вони молоді, гарячі, але шкода їх. Або призвуть людину, у якої немає мотивації.

Але дуже образливо, що бійцям, які борються за державну

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

цілісність, навіть не всім бронезилети видають. Я місяць воював без «броника». Потім волонтери надали. Відчувалася також нестача боеприпасів. Ми обмінювалися з іншими батальйонами: у когось були гранати, яких не було у нас, у нас були автомати, яких не було у них. Так і укомплектовували батальйон. Місцеві приходили щоранку до нас на блокпост, де стояв ящик з їжею, і просили поділитися продуктами. Люди там живуть дуже погано, багатьом нема чого їсти. Ми давали їм їжу, а ввечері приходили ті самі й кричали нам: «Бандерівці!».

Для того, щоб перемогти в АТО, думаю, найважливіше за все — перекрити кордон із Росією. Щоб під гуманітарною допомогою не ховалася допомога боеприпасами сепаратистам. Також важливо, щоб бійці не переживали, що їхні рідні сидять без грошей. Коли я йшов добровольцем, мені обіцяли платити на місяць близько 5 тис. грн. Відслужив я шість місяців, а одержав тільки за два. У мене дружина, в якій зарплата 1200 грн, і два сини-студенти. Як ви думаєте, у мене душа не болить за сім'ю?» — запитує чоловік.

Що найголовніше для перемоги

Боець із позивним «Дід» починав боротьбу з Євромайдану. Потім була Самооборона-Бровари. А далі чоловік пішов добровольцем через військкомат. Служив у Краматорську, під Дебальцевим. Одержавши травму спini, проходить лікування в лікарні.

«Коли дружина довідалася, що я зібрався на війну, відговорювала й навіть розлученням загрожувала. Але я був твердим. Місцеві до нас ставилися по-різному. Були ті, хто кричав: «Чого ви тут з'явилися? Ви нас запитали?». Проте я відповідав: «Ваші діти по підвалах, я не хочу, щоб мої були наступними. Україна — це як трикімнатна квартира. Хіба повинен я запитувати когось, чи можу я перейти з кімнати в кімнату? Чому ж я маю вас запитувати, чи можу я переїхати з області в область? Я не в Білорусі, не в Казахстані, я на своїй землі, — розповідає він. — Зустрічалися ж і ті, хто готовий був віддати нам останнє. Приносили каву, сигарети. Звичайно, коли населений пункт тільки-но звільняли від сепаратистів, люди ставилися насторожено. Проте переважна частина прагне миру, війна набридла. Хоча навіть ті, хто підтримує українську армію, бояться про це відверто говорити».

«Я звернув увагу на те, що бойовики цілеспрямовано обстрілювали «Градами» міста, мирне населення.

Найголовніше для перемоги — це адекватність наказів і людське ставлення командування до бійців. Це, як і скрізь, людський фактор. Є командири, які за солдатів «порвуть», а є й ті, хто ставиться до підлеглих зневажливо. Стосунки з хлопцями були дуже гарними. Завжди була присутня взаємодопомога. Адже людина, з якою сидиш в одному окопі, дуже швидко стає рідною. Мій діагноз не дає можливості вертатися на війну, і я планую після виписки зайнятися волонтерством. Буду хоча б так допомагати колишнім товаришам по службі.

Перемир'я також не найкраще позначилося на нашій армії. Можна сказати, що ми його не відчували. По нас стріляли, а ми мали не відповідати. Адже ні для кого не секрет, що сепаратисти не дотримувалися правил перемир'я.

Також у мене виникли проблеми з одержанням посвідчення учасника бойових дій, процес затягнувся», — ділиться поранений особистими проблемами, які водночас є частиною загальних.

Сподіватимемося, що питання щодо забезпечення армії скоро стоятиме не так гостро, що у кожного солдата буде гарне обмундирування, боекомплект, і йому не треба буде думати, чи сита його родина ■

Святошинці відправили до Маріуполя допомогу будівельними матеріалами

Кілька автівок з будівельними матеріалами спорядили в комунальних підприємствах Святошинського району для відновлення зруйнованих об'єктів інфраструктури Маріуполя. До складу вантажу увійшли руберойд, цемент, плівка, скло, фанера та дошки, будівельні цвяхи, зварювальні електроди, покрівельні матеріали для дахів та інші будматеріали. Таку посильну гуманітарну допомогу надали підприємства району.

«Організація гуманітарної допомоги на схід України як для військових, так і для мирного населення у Святошинському районі проводиться вже не вперше. Спільними зусиллями районної влади та місцевої громади така робота буде продовжуватися і надалі», — зазначав голова районної адміністрації Ілля Сагайдак.

У СЗШ № 141 долучилися до акції «Зберемо макулатуру — допоможемо бійцям АТО!»

Учні СЗШ № 141, що в Дніпровському районі, активно приєдналися до загальнономіської акції по збору макулатури серед освітніх закладів столиці.

Акція має на меті підтримку військовослужбовців 12-го Батальйону територіальної оборони Києва, які приймають участь в АТО, зміцнення духу патріотизму серед молоді, посилення відчуття взаємодопомоги та відповідальності за долю країни.

Діти вимушених переселенців із зони АТО стали учасниками соціального проекту у Подільському районі

У Подільському районі діти вимушених переселенців із зони АТО, діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, стали учасниками соціального проекту «Школа дитячого плавання».

Зазначимо, що нещодавно у відкритому басейні школи вищої спортивної майстерності відбулося відкриття другої безкоштовної школи плавання для дітей із соціально незахищених категорій сімей. Проект «Школа дитячого плавання» реалізовується Фондом підтримки молодіжного та олімпійського плавання, який заснував відомий український плавець Денис Силантьєв.

У Солом'янському районі провели благодійний ярмарок

В парку ім. Островського відбувся благодійний ярмарок, на якому за три години було зібрано і передано на користь української армії майже 30 тисяч гривень.

Організатори закликали до єднання заради тих, хто зараз виборює незалежність нашої держави на сході України, зокрема для 128-ї та 101-ї бригад ЗСУ.

Свої вироби для продажу надали середні загальноосвітні заклади NN^о 46, 26, 67, 161, 229, гімназія № 178, Товариство Червоного Хреста Солом'янського району, Українська молодіжна спілка, компанія з організації дитячих свят «Тарарам», ГО «Діти Чорнобіля за виживання».

Організатори пов'язували на комірці жовті стрічки — символ єдності з українською армією. Також проводились майстер-класи з виготовлення художніх виробів.

АФІША

кінопрем'єри

«Губка Боб: життя на суші»

Країна: США
Студія: Paramount Pictures Corporation
Режисер: Пол Тіббїт
В ролях: Антоніо Бандерас, Том Кенні, Томас Ф. Уїлсон
Тривалість: 90 хв.

В повнометражній анімації улюблений герой популярного американського серіалу Губка Боб Квадратні Штани повинен врятувати свій глибоководний світ. Для цього йому та його друзям доведеться вибратися на сушу і опинитися в нашому світі та відібрати у Пірата викрадений рецепт знаменитого бургера.

В кінотеатрі "Сінема-Сіті Київ", мережах кінотеатрів "Баттерфляй" і "Одеса кіно"

«Гра в імітацію»

Країна: США, Великобританія
Студія: Black Bear Pictures
Режисер: Мортен Тільдум
В ролях: Бенедикт Камбербетч, Кіра Найтлі, Меттью Гуд
Тривалість: 114 хв.

Байопік про геніального математика — одного з родоначальників інформатики Алана Тьюринга — базується на трьох ключових періодах його життя: нелегкій молодості, роботі для надсекретної британської організації під час Другої світової війни, коли Алану з командою вдалося розгадати код німецької шифрувальної машини Enigma. Також післявоєнний період, коли його за підозри в шпигунстві і звинуватили в гомосексуалізмі.

В кінотеатрах «Київ», «Україна», «Сінема-Сіті Київ», мережі кінотеатрів «Баттерфляй»

«Нескорений»

Країна: США
Студія: Universal Pictures
Режисер: Анджеліна Джої
В ролях: Джек О'Коннел, Гаррет Хедлунд, Донал Глісон
Тривалість: 135 хв.

У центрі сюжету — реальна історія стійкості американця Луї Замперіні. Олімпійський чемпіон з бігу 1936 року, який під час Другої світової війни, будучи пілотом бомбардувальника, був збитий над Тихим океаном. Дивом виживши, Луї потрапляє в полон до японців, де піддається постійним тортурам і знущанням.

В кінотеатрі «Сінема-Сіті Київ», мережах кінотеатрів «Баттерфляй» і «Одеса кіно»

театральна афіша на 5 – 11 лютого

Ведуча рубрики **Марія БЕЛЯЄВА**
kreschatic_culture@ukr.net

ТЕАТР РОСІЙСЬКОЇ ДРАМИ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Адреса: вул. Б. Хмельницького, 5
Тел: (044) 234-42-23,
www.rusdram.com.ua

5 лютого (чт.) — 19.00 «Сімейна вечерея», комедія, М. Камолетті, 2 год. 20 хв.
5 лютого (чт.) — 20.00 прем'єра «Варшавська мелодія», лірична драма, Леонід Зорін, сцена під дахом
6 лютого (пт.) — 19.00 «Нахлібник», за мотивами творів Івана Тургенєва, 1 год. 55 хв.
7 лютого (сб.) — 12.00 «Занадто щасливий батько», комедія, Рей Куні, 2 год. 20 хв.
7 лютого (сб.) — 18.00 «Останнє кохання», мелодрама, Валерій Мухар'ямов, 2 год. 15 хв., нова сцена

7 лютого (сб.) — 19.00 «Доходне місце», комедія, О. Островський, 2 год. 45 хв.
7 лютого (сб.) — 18.00 прем'єра «Варшавська мелодія», лірична драма, Леонід Зорін, сцена під дахом
8 лютого (нд.) — 12.00 «Занадто одружений таксист», комедія, Рей Куні, 2 год. 15 хв.
8 лютого (нд.) — 18.00 «Скажена кров», Нуркан Ерпулат, Йєнс Хільєс, 1 год. 40 хв., нова сцена
8 лютого (нд.) — 19.00 «Дивна місіс Севідж», трагікомедія, Джон Патрік, 2 год. 45 хв.
8 лютого (нд.) — 20.00 «Валентинів день», драма, Іван Вирипаєв, 1 год. 40 хв.
9 лютого (пн.) — 19.00 «Д-р», комедія, Браніслав Нушич, 3 год.
9 лютого (пн.) — 20.00 прем'єра «Варшавська мелодія», лірична драма, Леонід Зорін, сцена під дахом
10 лютого (вт.) — 19.00 «Вишневий сад», комедія, Антон Чехов, 2 год. 35 хв.
10 лютого (вт.) — 20.00 «Edith Piaf: життя в рожевому світлі», О. Гаврилюк, 1 год. 10 хв., сцена під дахом

ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Адреса: пл. Івана Франка, 3
Тел: (044) 279-59-21,
279-71-01, www.ft.org.ua

5 лютого (чт.) — 18.00 «Моя професія — сін'йор з вищого світу», комедія, Джуліо Скарначчі, Ренцо Тарабузі
6 лютого (пт.) — 19.00 «Господар», комедія, Іван Карпенко-Карий

7 лютого (сб.) — 19.00 «Одруження», Микола Гоголь
8 лютого (нд.) — 12.00 «Мартин Боруля», комедія, Іван Карпенко-Карий
8 лютого (нд.) — 19.00 «Сентиментальний круїз», Тамара Кандала
10 лютого (вт.) — 19.00 «Приборкання норвільової», Вільям Шекспір
11 лютого (ср.) — 19.00 «Носороги», комічна трагедія, Ежен Іонеско, 2 год. 30 хв.

ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ
Адреса: Броварський просп., 25
Тел: (044) 517-89-80,
www.drama-comedy.kiev.ua

5 лютого (чт.) — 19.00 «Дві дамочки у бік півночі», Ю. М. Фрейн, 3 год. 40 хв.
6 лютого (пт.) — 19.00 «Дні пролітають зі свистом», комедія і драма кохання, М. Коляда, 1 год. 40 хв., мала сцена
6 лютого (пт.) — 19.00 «Граємо Чонкіна», за романом-анекдотом В. Войновича, 3 год.
7 лютого (сб.) — 15.00 «Дзвінок з минулого», А. Крим, 1 год. 30 хв., мала сцена
7 лютого (сб.) — 19.00 «Веселощі сердечні, або Кепка з карасями», інсценізація Д. Богомазова за збіркою розповідей «Чистий Дор» Юрія Ковалю, 1 год. 30 хв.
8 лютого (нд.) — 15.00 «Які у вас претензії до дружини? (Голубчики мої!)», Ф. Достоевський, О. Володін, 1 год. 40 хв., мала сцена
8 лютого (нд.) — 19.00 «Чого хочуть жінки?», на основі комедій Аристофана, 2 год. 10 хв.
10 лютого (вт.) — 19.00 прем'єра «Жіноча логіка», комедія, Анатолій Крим, 2 год.
11 лютого (ср.) — 19.00 «Сильвія», лірична комедія, Альберт Герні, 2 год. 5 хв.

ТЕАТР НА ПОДОЛІ
Адреса: Андріївський узвіз, 20-6 (театральна гостьова), В. Васильківська, 103 (Палац «Україна») **Тел:** (044) 33-222-17, www.theatreonpodol.com

5 лютого (чт.) — 19.00 «Фараони», комедія-фарс, 2 год. 15 хв., Малий зал Палацу «Україна»
5 лютого (чт.) — 19.00 «Нотатки молодого лі-

каря», скорботний лист (історія хвороби), Михайло Булгаков, 2 год., театральна гостьова
6 лютого (пт.) — 19.00 «La bonne Anna, або Як зберегти сім'ю», комедія, 1 год. 50 хв., Малий зал Палацу «Україна»
6 лютого (пт.) — 19.00 прем'єра «Що я бачив уві сні...», сценічна розповідь, Лев Толстой, 1 год. 40 хв., театральна гостьова
7 лютого (сб.) — 19.00 «Дзеркало Сен-Жермена», комедія, Борис Акунін, малий зал Палацу «Україна»
7 лютого (сб.) — 19.00 «Лист Богу», театральне оповідання, 1 год. 30 хв., театральна гостьова
8 лютого (нд.) — 19.00 «Трактирниця», комедія, Карл Гольдоні, 2 год., малий зал Палацу «Україна»
8 лютого (нд.) — 19.00 «Пастка для самотнього чоловіка», іронічний детектив, театральна гостьова
10 лютого (вт.) — 19.00 «Нотатки молодого лікаря», скорботний лист (історія хвороби), Михайло Булгаков, 2 год., театральна гостьова
11 лютого (ср.) — 19.00 «Звідки беруться діти», лірична комедія, 2 год. 30 хв., малий зал Палацу «Україна»
11 лютого (ср.) — 19.00 «Старший син», лірична комедія, 2 год. 50 хв., театральна гостьова

ТЕАТР ОПЕРЕТИ
Адреса: Червоноармійська, 53/3
Тел: (044) 287-62-57, www.operetta.com.ua

5 лютого (чт.) — 19.00 «Цілуй мене, Кет! або Приборкання норвільової», мюзикл, К. Портер
6 лютого (пт.) — 19.00 «Мадемуазель Нітуш, або Небесні ластівки (історія одного перевтілення)», оперета, Ф. Ерве
7 лютого (сб.) — 19.00 «Моя чарівна леді», мюзикл, Ф. Лоу
8 лютого (нд.) — 19.00 «За двома зайцями», оперета, В. Ільїн, В. Лукашов
11 лютого (ср.) — 19.00 «Сільва», оперета, І. Кальман

ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ УКРАЇНИ
Адреса: вул. Володимирська, 50
Тел: (044) 455-90-87,
www.opera.com.ua

5 лютого (чт.) — 19.00 «Лебедине озеро», балет на 3 дії, П. Чайковський
6 лютого (пт.) — 19.00 «Іоланта», опера на 2 дії, П. Чайковський

дитяча афіша

ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ УКРАЇНИ
Адреса: вул. Володимирська, 50
Тел: (044) 455-90-87,
www.opera.com.ua

25 січня (нд.) — 12.00 "Казка про царя Салтана", казка на 2 дії з хореографічними епізодами та мультиплікаційними і проєкційними ефектами, М. Римський-Корсаков

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17,
Тел: (044) 253-62-19, www.tuz.kiev.ua

5 лютого (чт.) — 13.00 «О восьмій на ковчезі», ексцентрична притча, Ульріх Хуб, 1 год. 30 хв., для дітей від 8-ми років
7 лютого (сб.) — 11.00 «Ти особливий», музична казка, О. Несміян, 1 год., для дітей від 5-ти років
7 лютого (сб.) — 12.00 «Казкові мандри», музична казка, Г. Х. Андерсен, 1 год. 40 хв., для дітей від 7-ми років
8 лютого (нд.) — 11.00 «Зеленими пагорбами океану», казка, С. Козлов, 1 год. 20 хв., для дітей від 5-ти років
8 лютого (нд.) — 12.00 «Санта Клаус і троє по-

росят», музична казка за мотивами коміксів Уолта Діснея, 1 год., для дітей від 5-ти років
10 лютого (вт.) — 13.00 «Пригоди Тома Сойєра», життєпис хлопчика, М. Твен, 2 год., для дітей від 7-ми років

ТЕАТР ОПЕРИ І БАЛЕТУ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА
Адреса: вул. Межигірська, 2
Тел: (044) 425-42-80,
www.musictheatre.kiev.ua

5 лютого (чт.) — 14.00 «Пригоди Буратіно», мюзикл на 2 дії, О. Білаш, 1 год. 40 хв.
6 лютого (пт.) — 19.00 «Ромео і Джульєтта (Шекспірименти)», балет на одну дію за творами В. Шекспіра на музику П. Чайковського, Г. Ф. Генделя та доби Ренесансу, «Київ модерн-балет»

7 лютого (сб.) — 12.00 «Дванадцять місяців», мюзикл-казка на 2 дії, С. Баневич, 1 год. 45 хв.
8 лютого (нд.) — 12.00, 15.00 «Лускунчик», балет-феєрія на 2 дії, П. Чайковський, 2 год.
11 лютого (ср.) — 14.00 «Дванадцять місяців», мюзикл-казка на 2 дії, С. Баневич, 1 год. 45 хв.

ТЕАТР ОПЕРЕТИ
Адреса: Червоноармійська, 53/3
Тел: (044) 287-62-57,
www.operetta.com.ua

8 лютого (нд.) — 12.00 «Кицькин дім», музична вистава, за мотивами казки С. Маршака

ТЕАТР ЛЯЛЬОК
Адреса: вул. Грушевського, 1-а
Тел: (044) 278-58-08,
www.akadempuppet.kiev.ua

7 лютого (сб.) — 11.00 прем'єра «Котик та Півник», Г. Усач, Ю. Єфремов, 1 год. 20 хв.
7 лютого (сб.) — 13.00 «Солом'яний бичок», С. Ципін, 45 хв., для дітей від 3-х років
7 лютого (сб.) — 15.00 «Топелюшка», Є. Шварц, 50 хв., для дітей від 4-х років
7 лютого (сб.) — 17.00 «Чарівна лампа Алад-

7 лютого (сб.) — 12.00 «Чіполліно», балет на 3 дії, К. Хачатурян
7 лютого (сб.) — 19.00 «Любовний напій», опера на 2 дії, Г. Доницетті
8 лютого (нд.) — 19.00 «Сільська честь», опера на 1 дію, П. Масканьї, «Болеро», балет на 1 дію, М. Равель
10 лютого (вт.) — 19.00 «Лускунчик», балет на 2 дії, П. Чайковський
11 лютого (ср.) — 19.00 «Травіата», опера на 4 дії, Дж. Верді, виконується італійською мовою

ТЕАТР «КОЛЕСО»
Адреса: Андріївський узвіз, 8
Тел: (044) 425-04-22,
www.teatr-koleso.kiev.ua

5 лютого (чт.), 6 лютого (пт.) — 19.00 «Ніч кохання», за п'єсою Степана Васильченка «Не співайте півні, не вменшайте ночі»
7 лютого (сб.) — 19.00 «Коктейль «Фа-соль», пісенний розгуляй
8 лютого (нд.) — 19.00 «У Києві на Подолі... або «Де ві сохніте бельйо?», міська байка з піснями, танцями і цимісом за мотивами водевілю М. Янчука «По ярмарку»
8 лютого (нд.) — 19.00 «Золотий дракон», Роланд Шіммельпфеннінг, камінна зала
10 лютого (вт.), 11 лютого (ср.) — 19.00 «Генерали у спідницях», французька комедія на 2 дії, тільки для дорослих, Жан Ануї

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17
Тел: (044) 253-62-19, www.tuz.kiev.ua

5 лютого (чт.) — 19.00 «Обережно — жінки!», мелодраматична комедія, А. Курейчик, 2 год. 30 хв., мала сцена
6 лютого (пт.) — 19.00 прем'єра «Наше містечко», життя у двох діях, Дмитро Богомазов за Торнтоном Вайлдером, 2 год. 40 хв.
7 лютого (сб.) — 18.00 «Сон», колаж Віктора Гирича за твором Тараса Шевченка, 2 год.
8 лютого (нд.) — 18.00 «Вишневий сад», комедія, Віктор Гирич за твором Антона Чехова, 2 год. 40 хв.
8 лютого (нд.) — 19.00 «Обережно — жінки», мелодраматична комедія, А. Курейчик, 2 год. 30 хв., мала сцена
11 лютого (ср.) — 16.00 «Мольєріана», трагіфарс, М. Булгаков, 2 год. 30 хв.

діна», Н. Гернет, 60 хв., для дітей від 4-х років
8 лютого (нд.) — 11.00 «Наш веселий колобок», Г. Усач, 40 хв., для дітей від 3-х років
8 лютого (нд.) — 13.00 «Веселі ведмежата», М. Поліванова, 45 хв., для дітей від 3-х років
8 лютого (нд.) — 15.00 «За щучим велінням», Є. Таракховська, 50 хв., для дітей від 3-х років
8 лютого (нд.) — 17.00 «Нові пригоди Піфа», Є. Жуковська, М. Астрахан, 45 хв., для дітей від 3-х років

ТЕАТР «КОЛЕСО»
Адреса: Андріївський узвіз, 8
Тел: (044) 425-04-22,
www.teatr-koleso.kiev.ua

8 лютого (нд.) — 12.00, 15.00 прем'єра «День прильоту ластівки, або Поцілунок принцеси», Олексій Дударев за казками Ганса Хрістіана Андерсена

ЦИРК
Адреса: пл. Перемоги, 2
Тел: (044) 486-39-27, www.circus.kiev.ua

7 лютого (сб.), 8 лютого (нд.) — 12.00, 16.00 «Цирк нашого дитинства», дітям до 4-х років вхід безкоштовно без надання вільного місця

адреси кінотеатрів

«Київ», вул. В. Васильківська, 19, тел.: (044) 234-73-81, 234-33-80, www.kievkino.com.ua
«Україна», вул. Городецького, 5, тел.: (044) 279-67-50, 279-82-32, www.kino-ukraina.com.ua
«Сінема-Сіті Київ», ТРЦ «Оушен плаза», вул. Горького, 176,

тел.: (044) 230-72-30, www.cinemaciti.kiev.ua
Мережа кінотеатрів «Баттерфляй», www.kino-butterfly.com.ua:
«Більшовик», вул. Гетьмана, 6, тел.: (044) 200-90-10
«Ультрамарин», вул. Урицького, 1-а, тел.: (044) 206-03-62, 206-03-70

«DeLuxe», вул. Горького, 50, тел.: (044) 206-13-22, 206-13-24
Мережа кінотеатрів «Одеса кіно», www.kinoodessa.com:
ТЦ «Україна», просп. Перемоги, 3, тел.: (044) 496-15-11, 496-15-51
ТЦ «Квадрат», бульв. Перова, 36, тел.: (044) 538-17-70, 538-17-71

Небезпечні телефони

■ Шкідливість використання мобільних телефонів для людського здоров'я остаточно ще не доведена. Поки що не доведена...

Ми щодня користуємося мобільними телефонами. Ці компактні пристрої для зв'язку так міцно увійшли у наше буденне життя, що ми впадаємо в паніку, коли хоча б на годину залишаємось без телефону. Наслідки такої прив'язаності настільки сильні, що лікарі навіть ввели спеціальне визначення, яке характеризує цю залежність людини від «мобільника». «Номофобія» — або страх залишитися без контактів з іншими людьми за допомогою мобільного телефону — нова психологічна хвороба, яка вражає мільйони користувачів телефонів у усьому світі.

Олекса ЧЕРЕВАТИЙ
спеціально для «Хрещатика»

ТАК, у Великій Британії в ході психологічного дослідження було виявлено, що 53 % мешканців країни страждають від номофобії. Розряджений телефон або відсутність покриття стають причиною тривоги в 48 % опитаних жінок та 58 % чоловіків. Тривога може викликати паніку й навіть тривале психічне захворювання. Однак не лише відсутність мобільного телефону може нанести шкоду здоров'ю людини.

Ознаки залежності від телефону та номофобії:

- для людини спілкуватися набагато простіше та комфортніше по телефону, ніж особисто;
- навіть нетривалий вільний час чи перерва в роботі проводиться за телефоном у розмовах, іграх чи в пошукових системах Інтернету;
- для людини характерне постійне очікування на дзвінок чи СМС. Відсутність дзвінків або ж самого телефону викликає тривогу та паніку;
- людина постійно акцентує увагу оточуючих на свій телефон, не випускає його з рук, демонструє оточенню;
- на мобільний зв'язок витрачається багато коштів навіть тоді, коли в цьому немає необхідності.

Сьогодні в світі нараховується майже 6,9 мільярдів користувачів мобільних телефонів. В деяких куточках нашої планети мобільні телефони відігра-

Фото Бориса Корпусіна

ють роль єдиного засобу зв'язку з навколишнім світом. З подальшим розвитком технологій мобільні телефони все більше перетворюються на універсальні пристрої, які поєднують в собі комп'ютери, засоби зв'язку, аудіо- та відеопрогравачі, фотоапарати та навіть пульти дистанційного управління. Але ця універсальність не позбавляє власника телефону потенційної небезпеки від користування «мобільником».

Мобільний телефон (або, точніше, стільниковий телефон) — це високотехнологічний пристрій, який забезпечує спілкування між абонентами по стільниковому зв'язку за допомогою радіохвиль. Ці радіохвилі поширюються через мережу фіксованих антен — базових станцій. І базові станції, й самі телефонні апарати випромінюють електромагнітні хвилі, які не здійснюють іонізуючого впливу на організм (на відміну від рентгеновських променів або гама-випромінювання). Потужність передавачів у наших телефонах невелика, і в порівнянні з такими «генераторами» випромінювання, як мікрохвильова піч, непомітна для людини. Більше того, дія випромінювання знижується на відстані чи при вимкненому апараті. Людина, яка користується мобільним телефоном на відстані 30—40 см від тіла, — наприклад, під час відправлення або читання текстових повідомлень, користування Інтернетом або пристроєм гучного зв'язку, — піддається набагато меншому впливу радіочастотних полів, ніж людина, яка при розмові притискає телефон до вуха.

Але мобільні телефони можуть бути небезпечними.

Електромагнітні поля, випромінювані мобільними телефонами, належать до переліку канцерогенів, що можуть стати причиною розвитку онкології. Цей перелік був складений Між-

народним агентством з вивчення раку та включає, окрім електромагнітних полів, такі канцерогени, як харчові домішки, тютюн та хімічні забрудники води й повітря. Хоча науковцями до цього часу не був доведений прямий зв'язок між використанням мобільних телефонів та розвитком злоякісних пухлин, все ж до 2016 року ВООЗ проведе офіційну оцінку ризику всіх вивчених наслідків впливу радіочастотних полів для здоров'я. А поки що для оцінки шкідливості впливу мобільних телефонів на людину можна звернутися до результатів різноманітних досліджень.

Фахівці міжнародної організації «Освіта для мільйонів жінок» із Великої Британії виявили, що використання стільникових телефонів більше 5 років суттєво підвищує ризик розвитку невриноми слухового нерва і що цей ризик зростає зі збільшенням тривалості використання стільникового телефону.

В 2014 році шведські вчені опублікували висновки тривалого дослідження, в ході якого вони визначили, що ризик виникнення гліоми головного мозку (найпоширенішої первинної пухлини) збільшується втричі після 25 років частого використання мобільного телефону. Дослідивши та порівнявши результати 1380 пацієнтів зі злоякісними пухлинами мозку з результатами здорових людей, медики з'ясували, що у тих, хто користувався мобільним телефоном від 20 до 25 років, ризик виникнення гліоми зростав в два рази в порівнянні з тими, хто користувався ним менше року.

Ще одного невтішного висновку дійшли науковці з Університету Ексетера. На їхню думку, чоловіки, які полюбляють носити мобільні телефони в передніх кишенях штанів, ризикують отримати безпліддя. Електромагнітне випромінювання негативно впливає на активність

сперматозоїдів, знижуючи їхню рухливість та життєздатність мінімум на 8 %. Для чоловіків, які вже мають проблеми зі здоров'ям, вплив мобільного випромінювання матиме небезпечні наслідки. Водночас, як заявляють автори цього відкриття, носити «мобільники» в задніх карманах безпечно.

Цікаво, що наш мобільний телефон небезпечний не тільки через випромінювання. Всюдисущі вчені стверджують, що поверхня мобільного телефону є сприятливим середовищем для життя та розмноження мікробів і хвороботворних бактерій. На поверхні пристрою у середньостатистичного абонента цих непроханих гостей може перебувати до 7 тисяч. І якщо в людини слабкий імунітет, наслідками контакту з мобільним телефоном може стати серйозне захворювання.

Поради безпечного поводження із мобільним телефоном:

- намагайтеся менше часу проводити в розмовах по телефону;
- найкращий захист від випромінювання стільникових телефонів — тримати безпечну дистанцію між слухавкою та головою;
- завжди використовуйте гарнітуру для зведення до мінімуму впливу шкідливого випромінювання стільникових телефонів.

В Україні на 2013 рік 89 % громадян, які старші 16 років, користуються мобільними телефонами, й ця кількість постійно зростає. Та водночас понад 160 тисяч українців щороку стають онкохворими, 90 тис. з них — помирають від хвороби. Україна посідає друге місце в Європі за темпами поширення раку ■

НОВИНИ

Департамент охорони здоров'я закликає киян проявити ініціативу та стати донорами

Так, здати кров для тих, хто її потребує, всі бажаючі можуть у Київському міському центрі крові на вул. М. Берлінського, 12.

Лікарі зазначають, що донорська кров здатна не тільки подарувати надію, а й здоров'я десяткам людей, у тому числі й пораненим під час АТО українським бійцям, які знаходяться на лікуванні у столичних лікарнях.

Спеціалісти інформують, що забір крові передбачає проходження донором аналізування, передтестове консультування, клінічне обстеження та огляд лікаря-терапевта.

Недопущеними до донації можуть бути громадяни, у яких під час попередньої діагностики виявлено абсолютні протипоказання, зокрема інфекційні та паразитарні захворювання, а також соматичні хвороби.

Аби донорство не заподіяло шкоди ані донору, ані реципієнту, готуючись до здачі крові, медики рекомендують дотримуватись певних правил:

■ напередодні кроводачі не вживати жирну їжу (масло, сало, жирні м'ясо та рибу, молоко, сметану, яйця, морозиво). У ці дні можна вживати нежирні відварені м'ясо та рибу, каші, картоплю, відварені та сирі овочі та фрукти, соки, компот, житній та не здобний хліб; в день давання крові необхідно з'їсти легкий сніданок: чай або сік, печиво, білий хліб;

■ за 48 годин до давання крові не вживати жодних алкогольних напоїв;

■ в день здачі крові не курити.

Нагадаємо, прийом донорів здійснюється у Київському міському центрі крові (вул. М. Берлінського, 12) з понеділка по п'ятницю з 08.30 до 17.00 на підставі документа, що посвідчує особу та місце реєстрації (паспорт).

Детальну інформацію можна отримати за телефонами: 440-60-11 (реєстратура), 440-91-81 (зав. відділу комплектування донорських кадрів).

У Святошинському районі проводять реабілітацію дітей з вадами розвитку

Постійний процес логопедичної реабілітації налагоджений у відділенні соціально-медичної реабілітації дітей з дитячим церебральним паралічем, розумово відсталих дітей та дітей з ураженням центральної нервової системи з порушенням психіки Територіального центру соціального обслуговування Святошинського району.

У системі реабілітаційної роботи з дітьми, хворими на церебральний параліч, важливе місце посідає корекція і розвиток їхнього мовлення. У комплекс корекційно-розвиваючих заходів, які здійснює логопед відділення, входять: логопедичний масаж; пасивно-активна гімнастика мимічних м'язів і артикуляційного апарату; вправи для розвитку мовного дихання, корекція звуків мови, фонетична ритміка, формування елементарної фрази з 2—3 складів, формування доступних граматичних категорій; розвиток дрібної моторики рук (ритму і координації рухів). Також у роботі з дітьми з церебральним паралічем особливу увагу логопед приділяє розвитку та вдосконаленню моторики.

За більш детальною інформацією можна звернутися до відділення соціально-медичної реабілітації за адресою: м. Київ, вул. П. Чаадаєва, 3-А, телефони для довідок: 276-00-66; 276-64-52.

Цінність гостинності

Без сумніву, однією з найбільш відомих рис менталітету українців, а особливо наших українських господи́нь, є гостинність. Прийняти у своєму домі гостя — святе діло. Українцеві звичніше спочатку пригостити людину, а тільки після цього запитувати про справи. І, виявляється, в цьому є прояв суто християнського підходу, адже прийняти подорожнього — це одна із добрих справ, яку закликає творити Сам Господь Ісус Христос, приймаючи її як таку, що Йому Самому вчинена. Буває, що через гостинність сам господар може постраждати, коли гість виявиться не гідним такої уваги і нахабно скористається нею, але така вже властивість справжньої любові — жертовність.

Архімандрит ЛАВРЕНТІЙ (Живчик) | спеціально для «Хрещатика»

В ІМЕНІ однієї святої, як і в її житті, поєдналися ці два високі пориви душі — гостинність і жертовність. 6 лютого в церковному календарі — пам'ять преподобної Ксенії. В нашій мові це ім'я частіше зустрічається у формі Оксана, що, фактично, є тим же самим. Цікаво, у Давній Греції «Ксеніями» називалися жартівливі двовірші, якими господарі зустрічали гостей на порозі дому. Одночасно саме ім'я Ксенія має спільний корінь із грецьким словом, яке в перекладі означає «чужинка». І той, і інший момент знайшли відображення в житті святої діви Ксенії, про яку зараз іде мова.

Її походження вже саме собою пророкувало для Ксенії безбідне життя, адже преподобна була єдиною дочкою знатного римського сенатора. До свого становлення в християнському способі життя Ксенія мала ім'я Євсевія. З юності вона прагнула до Бога, як і кожна широко любляча Господа душа. Зрозуміло, що батько бажав забезпечити достойне життя дочки, а

тому став планувати її одруження. Та для святої діви достойність життя уявлялася тільки в одному — жити, щоб служити Богові та ближнім. Щоб уникнути майбутнього шлюбу, вона таємно пішла з батьківського дому з двома відданими їй служницями і відпливла на кораблі з Риму. Зустрівшись, за Промислом Божим, з настоятелем обителі святого апостола Андрія, яка знаходилася в місті Міласі, в області Кесарії, вона попросила його прийняти її з супутницями. Змінивши своє ім'я, вона назвалася Ксенією. Справді, на той час не тільки в згаданому монастирі, але й на дорозі християнського життя преподобна була чужинкою, тому й називалася Ксенією, а її ревне виконання заповіді Божої любити ближнього розкрило в повноті значення нового християнського імені святої, бо лише приязна і гостинна людина дійсно здатна проявити жертовну любов.

Тут в Міласі вона купила землю і за кошти, що мала при собі, покидаючи батьківський дім, по-

будувала храм в ім'я святого першомученика архідиякона Стефана, при якому заснувала жіночий монастир, ставши першою його насельницею. Незабаром єпископ Міласа, Павло, посвятив Ксенію в диякониси, як достойну цього звання за благочестиве її життя. Ця церковна посада мала місце в житті християн в часи Ранньої Церкви, тобто у перші віки християнства. Приймавши благословення єпископа на виконання такої відповідальної місії, свята усім надавала допомогу: для бідних була благодійницею, для засмучених — втіхою, для грішних — наставницею. Мала глибоке смирення, вважаючи себе гіршою за усіх. Прикладом для наслідування свята діва Ксенія вважала видатного палестинського подвижника преподобного Євфимія Великого. Його повчання і настанови були для неї орієнтиром у несенні подвигу істинно християнського життя. Своїм особистим прикладом свята Ксенія повернула багато душ до спасіння. І через це знайшла милість у Бога. Не тільки

ки успіх у творенні добрих справ на користь ближніх був проявом благовоління Божого до неї, але й навіть її перехід у вічність був ознаменований надзвичайним проявом дії благодаті: блаженна угодниця Христова померла, молячись, а під час її упокоєння над монастирем з'явилося знамення у вигляді золотого вінка з сяючим в ньому хрестом. Це знамення не зникало, супроводжуючи тіло святої, яке винесли в місто до народу, аж до часу погребіння. Багато хворих, які торкалися до мощів святої, отримували зіцлення.

Як бачимо, гостинність була винагороджена Богом під час земного шляху людини, то наскільки

більшою буде віддяка за цю чесноту в Царстві Небесному. Але навряд чи преподобна Ксенія допомагала нужденним лише заради нагороди. Вона просто не уявляла собі життя інакше, настільки широко полюбила Бога, що особистий добробут для неї перестав бути хоч трохи важливим. Непросто в одну мить забути про свої амбіції, егоїстичні домагання, присвятивши час життя лише служінню іншим. В цьому нас посилено переконує лукавий. Але святі, що в земному житті відкривають реальність Царства, доводять, що це можливо, і закликають нас слідувати дорогою, яка їх уже привела в небесні оселі Отця Небесного ■

православний календар

5 лютого

Священномученика Климента, єпископа Анкірського, і мученика Агафангела (312). Преподобного Геннадія Костромського і Любимоградського (1565).

Преподобний Геннадій (в миру Григорій) народився у багатій родині. В ньому в юному віці виявилася любов до храмів, він часто відвідував монастирі, тож вирішив присвятити себе Богові. Потайки покинувши батьківський дім, вирушив у Москву, але не знайшов тут собі духовного притулку і попрямував у Новгородські землі. Майбутню долю подвижника вирішила зустріч з преподобним Олександром Свирським, за благословенням якого Григорій продовжив свій шлях у вологодські ліси до преподобного Корнілія Комельського і прийняв від нього постриг з ім'ям Геннадій. Разом зі святим Корнілієм він переходить у костромські ліси. Тут на березі Сурського озера (1529 рік) постає обитель Преображення Господнього, яка потім стала називатися Геннадієвим монастирем, а преподобний Геннадій стає ігуменом. Він виходив разом з братією на монастирські роботи: рубав ліс, носив дрова, робив свічки, пік просфори... Але найлюбленішою справою преподобного

було написання ікон, якими він прикрашав нову обитель.

За своє святе життя Геннадій одержав від Господа дар пророцтва і чудотворіння. Приїхавши якось у монастирських справах до Москви, в домі Романа Юрійовича Захар'їна він передрік його дочці Анастасії, що вона буде царицею. І дійсно, цар Іоанн Грозний обрав її своєю дружиною.

Житіє преподобного Геннадія написано його учнем ігуменом Олексієм між 1584-1587 роками. Там міститься і духовний заповіт, продиктований самим преподобним Геннадієм, де він заповідає зберігати монастирський устав і постійно трудитися, мати мир з усіма, берегти зібрані у монастирі книги і розум свій докладати до розуміння їх. Преподобний навчав: «Прагніть до світла, а темряву залишайте...». Завершив свій земний шлях преподобний Геннадій 1565 року, а 19 серпня 1646-го здійснилося його церковне прославлення

6 лютого

Преподобної Ксенії (V). Блаженної Ксенії Петербурзької (XIX).

Блаженна Ксенія народилася між 1719-1732 роками у Санкт-Петербурзі. Коли їй виповнилося 26 років,

помер її чоловік, Андрій Федорович, але помер так раптово і несподівано, що не встиг ані сповідатися, ані причаститися. Аби врятувати душу гаряче коханого чоловіка, блаженна Ксенія прийняла на себе подвиг юродства Христа ради, запевняючи усіх, що помер не її чоловік, а вона сама. Відтоді Ксенія почала вдягатися у військовий мундир чоловіка (до речі, за життя він був полковником), а потім просто в чоловічий одяг, перестала відгукуватися на

своє ім'я і просила називати її Андрієм Федоровичем. Ксенія усе майно роздала бідним, почала жити на вулиці, а вночі йшла за межі міста і там молилася. Усюди, де з'являлася блаженна, вона приносила успіх. Люди також відзначали те, що милостиню брала вона не у всіх, а якщо у когось і брала, то зразу ж віддавала бідним. Господь дав святій також дар пророцтва і зіцлення.

Після переставлення блаженної Ксенії (між 1794 і 1806 роками) на її могилу почали приходити люди: хто з проханням зіцлення, хто просив допомоги у сімейних і побутових проблемах, а комусь потрібна була просто розрада...Двічі віруючі по жменці розносили землю з чудотворної могили, утретє розібрали по шматочках надгробну плиту. У середині XIX століття над її могилою збудували маленьку капличку, а у наступному столітті звели іншу, більш гідну її пам'яті.

У молитвах до блаженної Ксенії християни просять, аби вона молила Христа Бога, щоб «позбутися нам будь-якого зла покайням».

7 лютого

Святителя Григорія Богослова, архієпископа Константинопольського

(389). Священномученика Володимира, митрополита Київського (1918). Ікони Божої Матері «Втамуй мої печалі».

8 лютого

Неділя про блудного сина. Преподобних Ксенофонта, Марії, Аркадія й Іоанна (V-VI). Святителя Іосифа, архієпископа Солунського (830).

9 лютого

Перенесення мощів святителя Іоанна Златоустого (438).

Йому моляться при різних недугах, а також під час зневіри і розпачу.

10 лютого

Преподобного Єфрема Сиріна (373-379), преподобного Єфрема Печерського (1098), преподобного Ісаака Сиріна (VII). Тотемської ікони Божої Матері (XVI).

11 лютого

Перенесення мощів священномученика Ігнатія Богоносця (108). Святителя Лаврентія, затворника Печерського (1194).

Фехтувальники Закарпаття – найсильніші в Україні

■ Київ прийняв національний чемпіонат з популярного виду спорту

У змаганнях Чемпіонату України з фехтування серед кадетів взяло участь понад 80 спортсменів з різних куточків країни

В Києві на базі легкоатлетичного манежу проходив чемпіонат України з фехтування на шпагах серед кадетів. В особистих змаганнях серед юнаків взяло участь більше 80 спортсменів з різних куточків країни. Найсильнішим став представник Закарпаття Артем Матевосов.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

НА ШЛЯХУ до заповітного «золота» фехтувальник з легкістю подолав попередній тур змагань і впевнено дійшов до чвертьфіналу, де зустрівся із запорізьким спортсменом Микитою Гуменюком. Четвірка найсильніших могла б виглядати зовсім по-іншому, якби Артем пропустив останній укол в бою із суперником, але удача була на боці ужгородця, і зустріч завершилася з рахунком 15:14 на його користь.

У півфіналах зустрілися Олексій Голден (Львів) та Юрій Запара (Дніпропетровськ), а також Артем Матевосов (Закарпаття) та Олександр Митькін (Львів). Якщо у другому півфіналі лідерство з самого початку і до кінця було за Матевосовим, який виграв з рахунком 15:9, то в парі Запара — Голден все було більш ніж неоднозначно. Спочатку Олексій Голден впевнено завдавав укол за уколом, вирвавшись уперед з ра-

хунком 5:1, але його опонент не збирався так легко здаватися і поступово наздогнав львів'янина. За рахунку 14:12 Юрій Запара зумів скоротити розрив до мінімуму і, здавалося, що ось-ось зуміє вирвати перемогу у Олексія Голдена, але майбутній володар «срібла» скористався помилкою суперника, завдав фінальний укол і тим самим завоював право боротися у фіналі.

Золотий матч був дуже напруженим. Суперники йшли укол в укол до рахунку 13:13, після чого представник Закарпаття зумів двічі поспіль вразити свого опонента в атаці і завершити зустріч 15:13, підтвердивши звання чемпіона України, здобуте ним рік тому на першості країни у Харкові.

Наступного дня у чемпіонаті відбулися командні змагання. Найсильнішими стали представники Закарпаття (Артем Матевосов,

Дмитро Шестопад, Владислав Коваленко).

Єдиною перешкодою для хлопців стала команда «Київ Динамо-1» (Григорій Безносок, Максим Рудик, Георгій Кудрявцев, Микита Беляєв). Це була найскладніша зустріч для майбутніх володарів «золота», яка завершилася з рахунком 45:44 на користь Закарпаття. Спочатку динамівці вирвалися вперед, але Артем Матевосов зумів надолужити пропущені уколи в бою з Георгієм Кудрявцевим і перевернути хід зустрічі на користь своєї команди — 30:28. Лідерство закріпилося за представниками Західної України, але вони мало не втратили його в останньому бою Рудик — Матевосов, в якому Максиму вдалося завдати 8 туше, а Артему лише 5. Незважаючи на те, що киянин зрівняв рахунок, останній укол був за Закарпаттям.

У півфіналі ужгородці здобули впевнену перемогу над командою Харків-1 (Святослав Ярох, Максим Карюченко, Павло Лиманський, Дмитро Ширяєв) з рахунком 45:28. У фіналі першість здобули спортсмени із Закарпаття, узявши гору над львів'янами (45:41), а «бронзу» чемпіонату вибороли фехтувальники з другої львівської команди, перемігши харків'ян (45:40) ■

У столичному дербі між «Авангардом» та БК «Київ» за підсумками двох матчів сильнішими виявилися «вовки»- 160:149

«Будівельник» і «Київ» зіграють у Фіналі чотирьох

■ Столичні клуби подолали 1/4 фіналу Кубка України

СТОЛИЧНІ клуби «Будівельник» і «Київ» успішно подолали стадію 1/4 фіналу Кубка України, приєднавшись до двох інших учасників Фіналу чотирьох — «Дніпра» та «Хіміка». У матчі-відповіді 1/4 фіналу «Будівельник» переміг «Ферро-ЗНТУ» з рахунком 90:55. В іншому поєдинку «Київ» обіграв «Авангард» (92:85). Зазначимо, що жеребкування півфіналів відбудеться 7 лютого. Фінал чотирьох буде проведено 6—7 березня в столичному Палаці спорту.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

«БУДІВЕЛЬНИК» розпочав гру проти запорізького «Ферро-ЗНТУ», не дорахувавшись відразу двох виконавців ротації — Віталій Зотов і Костянтин Анікієнко з різних причин опинилися поза заявкою, проте до неї потрапив Іван Ватажок.

Вже на 3-й хвилині зустрічі наставник гостей Кирило Большаков змушений був брати тайм-аут. Його підопічні відверто не встигали за суперником, дозволивши останнім стартувати ривком 7:0. У наступні кілька хвилин гості трохи підтягнулися, але це було лише тимчасовим явищем. На першу в матчі перерву «будівельники» йшли, маючи перевагу в 14 пунктів — 28:14.

Друга чверть остаточно перевела гру в режим тренувального матчу. Домінація гравця «Будівельника» Михайла Анісімова під щитами дозволила киянам спокійно збільшувати загальну різницю за сумою двох матчів, граючи красиво і невимушено. На велику перерву «будівельники» пішли, лідируючи в дуелі вже більш ніж 60 очок за підсумками двох протистоянь.

Друга половина зустрічі нічого екстраординарного глядачам не подарувала. «Будівельник» спокійно грав у свій баскетбол, в результаті не випустивши суперника з 55 набраних пунктів. Тож фінальна сирена засвідчила беззаперечну перемогу київського клубу — 90:55.

Інший столичний колектив «Київ» також порадував своїх вболівальників. У другому чвертьфінальному матчі «вовки» знову перемогли «Авангард» та вперше з 2010 року зіграють у вирішальних матчах Кубка України. Дозволивши «Авангарду» вдосталь накидати у першій чверті, «вовки» вже у другій десятихвилинці вирівняли гру. Надалі «Київ» постійно мав невелику перевагу, але оформити її у суттєвий очковий запас ніяк не міг. Інтрига трималася аж до середини четвертого періоду, поки господарі не повели за підсумком двох протистоянь +18. Після цього наші баскетболісти без проблем довели справу до перемоги ■

СПОРТ

«Золото» Івана Павлова

■ **Київський школяр став першим у змаганнях фігуристів на Європейському юнацькому олімпійському фестивалі**

На XII зимовому Європейському юнацькому олімпійському фестивалі, який проходив в Австрії та Ліхтенштейні, вітчизняним спортсменам вдалося порадувати своїх вболівальників. Десятикласник київської спеціалізованої школи № 317 та вихованець столичної СДЮШОР «Лідер», чемпіон України-2013 Іван Павлов здобув «золото» у змаганнях фігуристів, виконавши коротку та довільну програми.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

Столичний фігурист Іван Павлов приніс для збірної України «золото» Європейського юнацького олімпійського фестивалю

ВЖЕ перший змагальний день XII Європейського юнацького олімпійського фестивалю приніс для всіх вболівальників неабиякий привід для гордості за наших спортсменів. Представник Києва фігурист Іван Павлов одразу ж із «золота» стартував на змаганнях з фігурного катання у короткій програмі. Спортсмен з сумою 200,15 бала впевнено посів перше місце, бездоганно виконавши коротку та довільну програми. Другим став представник Латвії Денісса Васіль-

євса, а «бронзу» виборов росіянин Дмитро Алієв. Після важких змагань тріумфатор прокоментував свою перемогу. «Відчувати себе чемпіоном Європейського юнацького олімпійського фестивалю дуже класно! Я безмежно радий, що мені вдалося показати свій найкращий результат. Я ніколи не думаю про остаточний результат. Для мене головне — виконати свою програму. Не можна стрибнути вище своєї голови! А коли покажеш результат на льоду, то відповідно

він буде й в турнірній таблиці», — зауважив Іван Павлов. Наш юний чемпіон також зізнався, що йому було приємно обійти латиша Денісса Васільєвса, адже саме з цим спортсменом протягом останніх років киянин бореться за призові місця на престижних міжнародних турнірах.

У змаганнях дівчат наша Дарія Гожва, за підсумками короткої програми, посіла почесне 12-те міс-

це серед 30-ти учасниць. «Це був найкращий виступ Дарії в її кар'єрі! Програма в неї була не проста. Спортсменка виконала усі складні елементи, але помилилася при виконанні простих. Для неї це дуже гарний результат», — зазначила головний тренер збірної команди України з фігурного катання Марина Амірханова.

Серед високих результатів варто відзначити й виступи представ-

ників лижного спорту. Зокрема, українець Андрій Орлик у змаганнях з лижних гонок на 10 км класичним стилем зупинився за крок до п'єдесталу, посівши 4-те місце, а на 7,5 км вільним стилем спортсмен фінішував шостим. Втім, цих результатів Андрія цілком вистачило, аби набрати достатню кількість FIS points для участі на дорослому чемпіонаті світу-2015 ■

Київ переміг Запоріжжя у «Битві міст»

■ **В місті відбулися змагання зі змішаних єдиноборств**

Цими вихідними в Києві відбувся турнір зі змішаних єдиноборств «Битва міст». У сімох яскравих поєдинках найсильніших визначали команди господарів та Запоріжжя. У підсумку кияни перемогли опонентів з рахунком 5:2.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

З 19 Листопада минулого року вперше в Україні стартувала серія відбіркових турнірів світової ліги WorldWFC (Ліга змішаних єдиноборств), з метою вибрати найсильніших і сформувати збірну України для участі у турнірі європейських країн. Цей каскад заходів з 15-ти турнірів стане головною подією 2015-го всього бійцівського світу в Україні. Перший турнір «ВТХ України» пройшов у Львові, де команда Кременчука розгромила господарів гексагона. У другому турнірі збірна Дніпропетровська у себе вдома здобула непросту перемогу над командою Харкова. І ось нарешті черга дійшла й до столиці. Третій етап — протистояння команд Києва та Запоріжжя — пройшов днями в Києві і став першим українським турніром під егідою WorldWFC в 2015 році.

Варто зазначити, що захід проходив за правилами MMA в гексагон — єдиному у

У першому поєдинку «Битви міст» киянин Паата Робакідзе (ліворуч) впевнено переміг Андрія Корольова із Запоріжжя

своєму роді, найбільшій у світі клітці-шестикутнику для боїв MMA ВТХ. І першими, хто вийшов у ринг, стали Паата Робакідзе з Києва та Андрій Корольов. Цей поєдинок тривав недовго — менше, ніж 2 хвилини, однак та інтенсивність, з якою він

проходив, зарядила вболівальників на весь вечір. Щодо переможця бою, то ним став представник столиці. Досвідчений Паата Робакідзе впевнено домінував у рингу і переміг технічним нокаутом бійця із Запоріжжя.

Втім, кияни вели недовго. Вже у наступному двобої запорожець Олександр Барабаш (за підсумками трьох раундів) виявився сильнішим за киянина Олега Бондаря. Наступний поєдинок між Вадимом Руссом (Київ) та Владиславом Калютою тривав майже три хвилини. В ньому 23-річний представник столиці не залишив жодних шансів більш молодому 18-річному Владиславу і переміг завдяки больовому прийому на руку.

Збільшити перевагу над командою гостей зумів Олександр Долотенко. Киянин вже на третій хвилині змусив капітулювати Дениса Грому, провівши больовий прийом на руку. Повернути інтригу у протистояння спробував боець із Запоріжжя Микола Кузнецов. Він впевнено проводив увесь поєдинок проти киянина Юрія Штембуляка і на четвертій хвилині удушливим прийомом здобув перемогу для своєї команди. Таким чином рахунок став 3:2. Втім, як виявилось згодом, ця перемога стала останньою для гостей. В наступних двобоях господарі виявлялися сильнішими за супротивників. Спочатку Ігор Потеря завдав поразки Володимирі Сметаніку. А в заключному поєдинку 20-річний Сергій Співак здолав опір більш досвідченого 33-річного Юрія Горбенка і таким чином поставив крапку у цьому видовищному вечорі змішаних єдиноборств. У підсумку перемогу (5:2) відсвяткували представники Києва ■

«Книжка року'2014»

■ У столиці оголосили переможців Всеукраїнського рейтингу

2 лютого в театрі-майстерні «Сузір'я» пройшла церемонія вшанування лауреатів XVI Всеукраїнського рейтингу «Книжка року'2014». Кращі видання обирали у семи номінаціях, Гран-прі отримав Станіслав Кульчицький за тритомну працю, присвячену історії комунізму в Україні.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

Гран-прі «Книжка року'2014» отримало масштабне дослідження історії комунізму в Україні Станіслава Кульчицького

французького філософа Алена Бадью «**Століття**» («зарубіжна гуманістика»), в якій автор осмислює XX століття, та дослідження історика Андрія Портнова «**Історії для домашнього вжитку. Есеї про польсько-російсько-український трикутник пам'яті**» («українська гуманістика»). Лауреатами номінації «Минувшина» стали «**Війська Ясновельможного Пана Гетьмана. Армія української держави, травень — грудень 1918 р.**; «**Під зіркою Давида. Єврейські національні формування в Україні в 1917—1920 роках**» Ярослава Тинченка з серії «**Militaria Ucrainica**» («історична белетристика»), «**Червоний виклик. Історія комунізму в Україні від його народження до загибелі**» у трьох книгах Станіслава Кульчицького («дослідження/документи»)

та «**Скоропадські. Родинний альбом**» («біографії/мемуари»). В номінації «Обрії» перемогу здобули україномовний переклад німецького політичного бестселера «**Путінократія**» Бориса Райтшустера, журналіста, який очолював московське бюро журналу «Фокус» і вважається одним з найгостріших критиків політики Путіна («науково-популярна література»), фотоальбом газети «День» — «**Люди Майдану. Хроніка**» («українська публіцистика/сучасні мемуари») та «**Історія України з найдавніших часів до 1648 року**» Сергія Федаки («спеціальна література/довідкові видання»). Серед видань для наймолодших читачів номінації «Дитяче свято» експерти віддали першість казці Івана Франка «**Фарбований лис**» видавництва «А-БА-БА-ТА-ЛІА-МА-ТА» з ілюстраціями Костя Лавро («книжки для малечі»), путівнику для дітей «**Мій маленький Київ. Маршрут № 1**» («твори для школярів молодших і середніх класів») та пригодницько-фантастичному роману Сергія Оксеника «**Лісом, небом, водою**» («підліткова та юнацька література»). В номінації «Візитівка» перемогли видання «**Вільгельм Котарбінський. Альбом**» («мистецтво»), фотомонографія Миколи Бабики «**Сільська фотографія Середньої Наддніпрянщини кінця XIX—XX ст.**» («етнологія/етнографія»), а також розповідь про центральні історичні райони столиці та особливості формування їх архітектурного середовища Ольги Друг «**Вулицями старого Києва**» («краєзнавча і туристична література»). Що стосується художньої літератури, за яку відповідає номінація «Красне письменство», то кращою сучасною прозою експерти назвали трилогію українського класика Валерія Шевчука «**Фрагменти із сувою мойр: Кросворд; Театр прози; Милый кохання тягар**», кращою жанровою літературою — романи Василя Шкляра «**Маруся**», «**Ностальгія**» та «**Тінь сови**», зарубіжною прозою — роман «**Бойня номер п'ять**» Курта Воннегута, а перемогу серед поетичних збірок поділили «**373**» Маріанни Кіяновської та книги серії «Українська поетична антологія» — «**Зима в Тисмениці**» Олега Лишеги і «**Динамо Харків**» Сергія Жадана. Лауреатами номінації «Хрестоматія» стали «**Неприкаяні душі: Антологія поезії японських мандрівних поетів — дзен-буддистів (XII—XX ст.)**» («художня класика»), «**Довженко без гриму: листи, спогади, архівні знахідки**» з серії «**Persona**» («життєписи») та «**Моя шевченківська енциклопедія**» Леоніда Ушкалова («літературознавство/критика»).

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

Диплом за «Кращу серію року» отримало львівське видавництво «Піраміда» за проект «Приватна колекція». Скульптуру «Видавничий імідж» отримало «Видавництво Старого Лева» як краще видавництво року (за статистичним підсумком номінованих книжок). Виданням-володарем Гран-прі став тритомник Станіслава Кульчицького «**Червоний виклик. Історія комунізму в Україні від його народження до загибелі**». «В цей тритомник увійшло п'ять книжок, створених за останніх 25 років, — в них я переосмислив своє життя, ментальність і світогляд, все те, що з нами відбувалося останніх сто років, — розповів автор. — На жаль, в наших головах залилася совковість як залишки комунізму. Свобода людини при комунізмі була знищена повністю, держава диктувала, що і як робити, але багато хто цінує патерналізм, турботу держави про людину, що створює ілюзію щастя». Незважаючи на те, що дослідження написане академічним вченим, експерти запевняють, що читати його цікаво широкому загалу.

«Сьогодні за продажами на першому місці у нас знаходиться популярна література, пригоди, детективи, менше читаємо мемуари і біографії, але більше, ніж на Заході, історичної літератури, — говорить Президент Всеукраїнського рейтингу Костянтин Родик. — Певно, це пов'язано з тим, що українці зі своєю історією досі не розібралися. Також більше половини дитячих книжок купується саме українських — ми можемо пишатися рівнем цих видань і сильною школою ілюстраторів». Організатори сподіваються, що цей рейтинг стане своєрідним путівником для читачів по виданням минулого року, адже його гасло — «Читай книжки, що стали подією!» ■

Видання «Від Києва до Коннектикута — від неба до небес» містить ретроспективу київського, петербурзького та американського етапів життя і діяльності Ігоря Сікорського, а також його духовні праці «Небо і небеса». Крім того, громадськість ініціює повернення до власності міста садиби Сікорських, де має бути його музей, та надання аеропорту «Київ» імені Ігоря Сікорського.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

МИНУЛОГО року виповнилося 125 років від дня народження талановитого авіаконструктора, киянина Ігоря Сікорського, батька «Іллі Муромця» та сучасних вертольотів. Його ім'я, незаслужено забуте і викреслене з історії за радянських часів, потроху повертається на батьківщину. Черговим кроком є видання книги «Від Києва до Коннектикута — від неба до небес» («АДЕФ-Україна», 2014). «Ідея народилася 10 років тому, під час зустрічі наставителя Макаріївського храму в

Спадщина Ігоря Сікорського

■ У Києві презентували книгу, присвячену видатному авіаконструктору

Києві протоієрея Анатолія Затовського з сином авіатора Сергієм Сікорським, — розповідає автор-упорядник книги Ігор Шпак. — У 2010 році росіяни переклали його англійськомовні богословські праці «Небо і небеса», видавати те ж саме українською було нецікаво. Тож ми вирішили дослідити його біографію, особливо маловивчений київський період життя. «Своїм» Ігоря Сікорського вважають і росіяни, і поляки, і американці. Як писав у листі до Василя Галича сам Ігор Сікорський, «у мого роду, який з'явився в селі на Київщині, де мій дід і прадід були священиками, чисто українське походження». У першій частині книги, ілюстрованій архівними фотографіями, подається життєвий та науковий шлях Ігоря Сікорського. Він поділений на три

періоди: дитинство і юність у Києві, продовження кар'єри авіаконструктора та авіатора у Петербурзі, остаточна реалізація свого таланту у Страдфорті. Втім, не всі знають, що джерело життєвого успіху Сікорського знаходилося в глибокій і щирій вірі в Бога: безсмертне життя він вважав набагато важливішим за земне. До другої частини видання увійшла духовна спадщина Ігоря Сікорського «Небо і небеса»: у працях він аналізує текст молитви Господньої, досліджує спокуси Христа дияволом у пустині, шукає відповіді на питання про сенс життя.

Книга «Від Києва до Коннектикута — від неба до небес» є лише початком вшанування і повернення пам'яті про видатну особистість, народжену в Києві. «Нам не дає

Фото Олексія ІВАНОВА

спокою питання родового гнізда Сікорських по вулиці Ярославів Вал, 15-б — це відверта ганьба і неповага не лише до пам'яті великого земляка, а й до самих себе, славної спадщини», — підкреслює Ігор Шпак. Листом до Київського міського голови Віталія Кличка громадську ініціативу повернення будинку, що утримується орендарем у

неналежному стані та створення у ньому музею Ігоря Сікорського, підтримали Президенти України Леонід Кравчук, Леонід Кучма та Віктор Ющенко. Також громадськість сподівається на підтримку містом і державою ще однієї ініціативи — найменування Міжнародного аеропорту «Київ» (Жуляни) ім'ям Ігоря Сікорського ■

Фото Бориса КОРТУСЕНКА

В «Галереї Висоцький» відтворили знімальний майданчик кабінету Жеглова, де кожен має змогу відчувати себе актором фільму «Місце зустрічі змінити не можна»

ПЕРШОЮ стрічкою, знятою на Одеській кіностудії за участі Володимира Висоцького і першою стрічкою, де він виконував власні пісні (зокрема, й славнозвісну «Пісню про друга»), стала «Вертикаль» 1966 року. Її режисерами були Станіслав Говорухін і Борис Дуров, Висоцький зіграв радиста Володю. В експозиції на стенді до цієї картини — зображення альпіністів, спорядження, вірші до пісень та фотографії. Нагадують тут і про іншу роботу Говорухіна 1967 року — «Білий вибух», дія якої також відбувається в горах, а Висоцький виступив у ролі капітана. Далі — «Короткі зустрічі» 1967 року Кіри Муратової, в центрі якої — любовний трикутник. Роль геолога Максима Висоцький вважав своєю кращою кінороботою. Цікаво, що стенд цього фільму зроблений зі 111-ти копій монтажних листів до стріч-

ки — саме за їх допомогою і проходив остаточний монтаж картини. Шанувальники «Місця зустрічі...» (1979) мають унікальну можливість відчувати себе акторами цього фільму. В залі Галереї відтворили знімальний майданчик кабінету Жеглова в МКР — зі столом, його плащем і телефоном. Поруч — освітлювальний прибор та камера того часу. Є навіть сценарій, якщо відвідувачі не пам'ятають діалогів. Унікальним експонатом є альбом фотопроб до «Місця зустрічі...» — його знайшли на сміттєзвалищі, а фотографії Висоцького були вирвані. Для пригодницького музичного фільму «Небезпечні гастролі» Георгія Юнгвальд-Хількевича 1967 року, дія якого відбувається в одеському вар'єте, художники проекту підібрали афіші, фотографії та костюми. Крім творчості Висоцького в кіно, відвід-

Висоцький у кіно

■ Експозиція присвячена фільмам з легендарним бардом і актором, знятим на Одеській кіностудії

В «Галереї Висоцький», що на Воздвиженці, знайомлять з п'ятьма стрічками за участі Володимира Висоцького — «Вертикаль», «Короткі зустрічі», «Білий вибух», «Небезпечні гастролі», «Місце зустрічі змінити не можна». В рамках виставки проведуть тематичні екскурсії та показуватимуть кіно.

Наталка ГАЙ | спеціально для «Хрещатика»

увачі зможуть познайомитися з мистецтвом кінематографії 60-70-х років. «Висоцький не хотів зніматися, він часто їздив у відрядження, від чого страждав кінновиробничий процес, — пригадує головний редактор Одеської кіностудії 1973-1983 років Галина Лазарева. — В той же час він завжди відкрито йшов назустріч, ставився до інших дуже людяно та уважно. Висоцький створював епоху, моє покоління сприймало його як власний голос, своєю відвертістю він приваблював публіку». Картина «Небезпечні гастролі» не стала дуже успішною, детективи тоді не цінувалися, провідною політикою було говорити і показувати, як все добре. А ось «Місце зустрічі...» навіть критики відзначали за достовірність. Для режисера Говорухіна ця стрічка була найскладнішою, адже автори Вайнери трактували сюжет по-своєму, для них головним героєм був Шарапов. Висоцький і сам хотів зняти власну картину «Зелений фургон», проте потрібно було написати сценарій і дуже довго його узгоджувати, для чого він не мав достатньо часу.

«Галерея Висоцький» відкрилася пізніше, тому, «Висоцький і Одеська кіностудія» є її другим проектом. «За цей час нас відвід-

ало близько тисячі людей, — розповідає директор «Галереї Висоцький» Анна Сухостаєць. — Вони повертаються випити чашку кави в нашому театральному кафе «Таганка», послухати концерт. Ми проводимо й майстер-класи, літературні вечори, лекції Галини Крюкової про історію Воздвиженки та видатних особистостей, пов'язаних з нею. Започатковуємо і недільні концерти класичної музики». Галерея позиціонує себе творчим майданчиком для різних проектів. «Ми раді, що кияни цікавляться нашим проектом і сподіваємося зробити свій внесок в духовний розвиток міста, — запевняє один із засновників Галереї Олександр Крилов. — Плануємо також відеопроєкт, пов'язаний з творчістю Андрія Тарковського, «Кімната бажань» по «Сталкеру», до речі, з Висоцьким вони товаришували».

Під час проекту «Висоцький і Одеська кіностудія» щомісяця проводитимуться тематичні екскурсії з кіносеансами, в лютому — це «Вертикаль», далі — «Короткі зустрічі», «Небезпечні гастролі» і «Місце зустрічі змінити не можна». Експозиція відкрита до 19 липня, «Галерея Висоцький» працює щодня, крім понеділка, з 11.00 до 18.00 за адресою вул. Воздвиженська, 40 ■

Архітектурні утопії

■ В Центрі візуальної культури показують проекти київського неомодернізму

Виставка «Надбудова» презентує нереалізовані — частково або повністю — проекти архітекторів-неомодерністів. Зокрема якими були первісні задумки авторів щодо Палацу піонерів, автовокзалу, готелю «Салют» чи житлового масиву «Виноградар».

Наталка ГАЙ
спеціально для «Хрещатика»

НЕОМОДЕРНІЗМ в Києві почав розвиватися в середині минулого століття і дав архітекторам можливість розробляти нетипові проекти. «На території Радянського Союзу лише після постанови Хрущова можна було відійти від панівного ідеологічно виваженого сталінського ампіру, — розповів один з дослідників проекту архітектор Олексій Биков. — Архітекторам було складно, адже вони звикли працювати в одному

стилі, втратили зв'язок зі світом, не мали потрібних інструментів, тому ознайомлювалися зі зразками неомодернізму зі сторінок журналів, наслідували улюблених архітекторів. Для неомодернізму характерні вільний план, великі засклені поверхні, світлі простори, використання озеленення, багатофункціональність. Хоча автори себе неомодерністами не називали, просто намагалися бути сучасними».

Центральне місце на виставці посідає творчість архітектора Едуарда Більського (зустріч з ним відбудеться в п'ятницю о 19.00) — автора та співавтора знакових для київського неомодернізму проектів Палацу піонерів, автовокзалу, житлового масиву Виноградар. Власне, Виноградар задумувався як зразковий житловий масив із високими стандартами життя, але дуже довга реалізація і відсутність метро унеможливили цей задум. Недобудований культурний центр, макет і сучасний стан якого демонструють відвідувачам, став яскравою метафорою всієї експозиції. Трагічна доля спіткала і ще

один проект — київський Парк пам'яті Ади Рибачук і Володимира Мельниченка на Байковому кладовищі, який мав включати Стіну Пам'яті та Зали Прощання. Створення Стіни Пам'яті тривало понад 10 років, але на початку 1982 року, коли її рельєфи було практично завершено, влада віддала наказ ліквідувати цей твір. З усього проекту вдалося побудувати лише крематорій, який сьогодні є однією з найцікавіших споруд міста. «Автори вивчали народні звичаї, щоб не відштовхнути людей від цього місця, — пригадує розробник геометрії форм оболонки крематорію Олексій Підгорний. — Вони багато працювали з пластиною світла, а для створення будівлі вперше в київській практиці використовували торкет-бетон».

Архітектор Йосип Каракіс розроблював ідею житла майбутнього, вписуючи терасні будинки в ландшафт міста, зокрема на Оболоні чи Байковій горі — його проекти гуманізованого середовища так і залишилися на папері. Не вдалося здійснити свій задум і ар-

Фото www.cultrprostr.com.ua

Так міг би виглядати культурний центр житлового масиву «Виноградар»

хітектору Флоріану Юр'єву — у відомій «Тарілці» на Либідський він прагнув створити світло-музичний театр для розвитку нової художньої дисципліни «музика кольорів», натомість це став кінолекційний зал Інституту науково-технічної та економічної інформації. Також на стендах можна побачити, як могли виглядати готель «Салют», деякі павільйони ВДНГ, Будинок художника, Палац піонерів та школярів. «Ми намагалися показати саме нереалізовані — повністю або частково — проекти, — підкреслює Олексій Биков. — Через бюрократичні перепони і відсутність фінансування більшість з них створювалися десятиріччями, зазнавали змін. Матеріали для

дослідження ми збирали переважно з приватних колекцій архітекторів, книжок та преси. Архів проектних інститутів сьогодні майже втрачено, і зараз дуже важливо відновити інтерес до історії архітектури нашого міста».

В рамках експозиції демонструється фільм Ізраїля Гольдштейна «Стіна» про історію будівництва Стіни Пам'яті, а також інтерв'ю з Едуардом Більським та Флоріаном Юр'євим. Щонеділі о 15.00 проведуться авторські екскурсії кураторів Олександра Бурлаки та Олексія Бикова. Виставка «Надбудова» триває в Центрі візуальної культури (вул. Глибочицька, 44) до 28 лютого, щодня з 13.00 до 19.00 (крім понеділка). Вхід вільний ■

